ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY
TIRUVANMIYUR, MADRAS

சந்திராலோக மூலம்.

6648

இஃது

இராமநாதபுரம்

ஸமஸ்தான வித்வான்—சதாவதானம்

முத்துசாமி ஐயங்காரவர்கள்

இயற்றியது.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் + THE MADURA TAMIL SANGAM +

"செந்தமிழ்"ப்பிரசுரம்.—உஅ.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1909.

ஸ்ரீ:

சந்திராலோகமூலம்.

௧. அமிழ்தினு மினிய தமிழ்ப்பா மறை யருளிய
வருணா பரணன் வனசமென் மலரடி
சிந்தைவைத் தியம்புவல் செய்யுட் கணியே.

௨. அணிதான் பொருள்சொல் லெனவிரண் டவற்றுட்
பொருளணி யொன்றே சிறப்பெனப் புகல்வர்.

௩. அதுவே, உவமை பொதுநீங் குவமை புகழ்பொரு
ளுவமை யெதிர்நிலை யுருவகந் திரிபே
பல்பட்டப் புனைவே நினைப்பு மயக்க
மைய மொழிப்பு தற்குறிப் பேற்ற
முயர்வு நவிற்சி யொப்புமைக் கூட்டம்
விளக்கு பின்வரு விளக்கே தொடர்முழு
துவமை யெடுத்துக்காட் டுவமை காட்சி
வேற்றுமை புணர்நிலை யின்மை நவிற்சி
[illegible]
[illegible]
புனைவிலி புகழ்ச்சி பரியாயம் விலக்கே
பிறிதி னவிற்சி வஞ்சப் புகழ்ச்சி
வஞ்சப் பழிப்பெதிர் மறைமுரண் விளைதகழிவு
பிறிதா ராய்ச்சிகா ரணமா ராய்ச்சி
கூடாமை தொடர்பின்மை தகுதி யின்மை
தகுதி வியப்பே பெருமை சிறுமை
யொன்றற்கொன் றுதவி சிறப்பு நிலையே
மற்றதற் காக்கல் காரண மாலை
ஒற்றைமணி மாலை மாலை விளக்கே
மேன்மே லுயர்ச்சி நிரனிறை யதனொடு
முறையிற் படர்ச்சி மாற்று நிலையே
பொழிந்துக் காட்ட லுறழ்ச்சி கூட்டம்

வினைமுதல் விளக்கே யெளிதின் முடிபே
விறல்கோ டொடர்நிலைச் செயுட்பொருட் பேறே
தொடர்நிலைச் செயுட்குறி வேற்றுப்பொருள் வைப்பே
மலர்ச்சி கற்றோர் நவிற்சியுய்த் துணர்வே
பொய்த்தற் குறிப்பே வனப்பு நிலையே
பின்ப துன்பமக மலர்ச்சி யிகழ்ச்சி
வேண்ட விலேசங் குறிநிலை யரதனை
மாலை பிறிதின் குணம்பெற லதனொடு
தொல்லுருப் பெறல்பிறி தின்குணம் பெறாமை
தன்குண மிகைமறை பொதுமை மறையாமை
சிறப்பிறை நுட்பங் கரவுவெளிப் படுப்பே
வஞ்ச நவிற்சி குறிப்பு நவிற்சி
வெளிப்படை நவிற்சி யுத்தியே யுலக
வழங்கு நவிற்சி வல்லோர் நவிற்சி
படங்குத னவிற்சி தன்மை நவிற்சி
நிகழ்வி னவிற்சி விறுகோண் மிகுதி
நவிற்சி பிரிநிலை நவிற்சி விலக்கே
விதியே யேது வெனநா றணியே.

ச. அவற்றுள், இருபொருட் கொப்புமை யியம்புவ துவ
ரு. அதுவே, விரியே தொகையே யெனவிரு வகைத்தாம்.
சு. வருணிய மல்பொருள் வாசகந் தன்மையி
னான்கும் விரிதர நவில்வது விரியே.

எ. மொழிந்த வருணிய முதலிய நான்கனு
ளொன்றும் பலவுந் தொகுவது தொகையஃ
தெண்வகைத் தாக வியலு மென்ப.

அ. அல்பொருள் புனைவுளி யாகவோர் பொருளையே
யுரைப்பது பொதுநீங் குவமை யென்ப.
கூ. வாக்கிய மிரண்டனுள் வருணியா வருணிய*
மாறத் தொடுத்தல் புகழ்பொரு ளுவமை.

* வருணியம், புகழ்பொருள், புனைவுளி என்பவை உவமேயத்தை குறிப்பன என்றும்; அவருணியம், அல்பொருள், புனைவிலி என்பவை மானத்தைக்குறிப்பனவென்றுமுணர்க.

௧௦ குறைவொன் றற்குக் கூறுவ தெதிர்நிலை.

௧௧. அதுவே, அல்பொருள் புகழ்பொரு ளாக்கிக் கூறல்
புனைவிலி தனைப்புகழ் பொருளெனக் காட்டி
வருணிய மதனைய வருணித் தனமற் றதனையே
மாறத் தொடுத்தல் வருணியத் தோடு
பலபொருட் கொப்புமை பகர்தலும் புகழ்வில
பொருளி னொன்று புகறல் வகைத்தே.

௧௨. ஒற்றுமை செய்கை யொன்றுறப் புனைவுளி
தன்னிலப் பொருளைக் காட்டுவ துருவகம்.

௧௩. அதுவே, ஒற்றுமை யதனொடு செய்கை யென்றிரு வகைத்தாய்
மிகைக்குறை யின்மை யெனவிரு மூன்றே.

௧௪. அவ்விரண்டுஞ் செய்கையி லாப்பயன் கொள்ளப்
புனைவிலிப் பொருளுடன் புனைவுளி யுருக்கொடு
பரிணமித் திடுதல் பரிணாம மெனப.

௧௫. பலரோ ரொன்றிற் பலவியல் பாலும் *
அறிபல பொருள்களை யாரோபித்தல்
பின்னரும் விடய மொருங்கொரு வாறுபல
பொருள்களைப் பொருவரப் புகட்டுத † லென்ன
விருபா லாகும் பலபடப் புனைவே.

௧௬. ஒருபொரு ளினிக்கக் கவ்வொப்புமைத் திறனை
மறுபிறி பொருளை மனத்துற னினைப்பே.

௧௭. ஒன்றனைப் பிறிதென் றுறுமொப் புமையத
னறிதல் மயக்க வணியெனப் படுமே.

௧௮. ஒப்புமை யிற்பொரு ளொன்றனைப் பிறிதோ வெனக்கி
யிதுகொ லதுகொ லென்னக் கொள்ளையமே

* இயல்பு, இயல், தன்மை, தாமம் என்பன ஒருபொருட் கிளவிகள்.

† ஆரோபித்தல், புகட்டுதல், தாக்குதல், ஏற்றிடல் என்பன ஒருபொருட் கிளவிகள்.

சந்திராலோகமூலம்.

௧௯. அற்றொரு தன்மை யாரோ பிப்பான்
மற்றொரு தன்மை மறுத்திட லொழிப்பாம்
அதுவே யறுவகைத் தாகு மென்ப.

௨௰. அவற்றுள், அல்பொருட் டன்மை யாரோ பித்தற்
குவமேய வியல்பை யொழித்தல்வெற் றொழிப்பே

௨௧. கழறிய வவ்வணி காரணத் தோடுங்
கூடி வருதல் காரண வொழிப்பே.

௨௨. புனைவுளி யிடத்துப் புகட்ட மற்றொரு
பொருளியன் மறுத்தல் வேறுபாட் டொழிப்பே.

௨௩. ஒன்றைமற் றொன்றென் றுட்கொளு மருளை
யுண்மை கூறி யொழிப்பது மயக்கே.

௨௪. வினவிய தன்சொன் மெய்ம்மையை மறுத்து
வேறொரு பொருளை விளைப்பதச் சொற்கே
வல்லோ ரொழிப்பென வகுத்தனர் புலவர்.

௨௫. பெயர்முதற் சொல்லாற் பெரிதும் வருணியத்
தியன்மறுத் துரைத்தல் வஞ்சக வொழிப்பே.

௨௬. பொருளை மற்றொரு பொருளியற் றொடர்பா
னிஃதஃ தன்றென வெண்ணியு மதுவென்
றத்திய வசித்தல் தற்குறிப் பணியது
நினைக்கின் றேன்போல் நிச்சய முண்மை
துணிவு முதலிய சொற்க ளுருபாத்
தொக்கும் விரிந்துந் தோன்று மென்ப.

௨௭. அதுவே, பொருட்டற் குறிப்பே யேதுத்தற் குறிப்பே
பயன்றற் குறிப்பெனப் பகுதிமூன் றவற்றுட்
புலனிரி தொகையெனப் பொருட்டற் குறிப்பிரு
பாலா மொழிந்த பொருளுள திலதென
இவ்விரண் டாகு மென்மனார் புலவர்.

௨௮. ஒருபொரு டன்சொலி னுரைக்கப் படாஅது
கேட்போ ருண்மகிழ் கிளப்பது மிஃதஃ

தன்றனைத் தெரிந்து மாமெனத் துணியப்
படுவதூஉ மாகிய பான்மையிற் றேறற்
கொருபுல யாத வுயர்வு நவிற்சி
யற்றஃ தேழு வகைப்படு மென்ப.

௨௯. அவற்றுள், புகழ்பொரு டனைத்தன் கிளவியிற் புகலா
தில்பொருட் சொல்லி னிலக்கணை யாக
வுரைப்ப தருவக வுயர்வு நவிற்சி.

௩௰. நாட்டுமுன் னுயர்வு நவிற்சி நீக்கொடு
கூட்டி முடித்த லொழிப்புயர் நவிற்சி.

௩௧. தீர முறுவந்த செல்வ முதலிய
சொற்களைப் பிரித்துச் சொல்வது பிரிநிலை.

௩௨. தொடர்பில் பொருட்கொரு தொடர்பு புணர்தலுந்
தொடர்புறூஉம் பொருட்குத் தொடர்பில தாக்கலு
மெனவிரு வகைத்தாந் தொடர்புயர் நவிற்சி.

௩௩. காலமொன் றிற் காரண காரிய
நிகழத் தொடுத்தன் முறையிலி யென்ப.

௩௪. காரண வுணர்ச்சி யொன்றிற் காரியம்
பிறத்தல் விரைவுயர் நவிற்சி யாகும்.

௩௫. காரிய முன்னுங் காரணம் பின்னு
நிகழப் புணர்த்த னிலையுயர் நவிற்சி.

௩௬. புனைவுளி புனைவிலி யவ்விரு பொருளையு
மொன்றின் முடிக்க லொப்புமைக் கூட்டம்.

௩௭. வருணியா வருணியம் வாய்ப்பப் பொலிவின்
முடிவது விளக்கென மொழிந்தனர் புலவர்.

௩௮. சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு பொருளும்
வாக்கியப் பின்னருள் வருவது பின்வரு
விளக்கது மூன்று விரியு மென்ப.

௩௯. ஒப்புமை யிருபால் வைப்பது தொடர்முழு
துவமை முரணிக ளெனவிரு வகைத்தே.

௪0. பிம்பப் பிரதி பிம்பபா வத்தைக்
காட்டுத லெடுத்துக் காட்டுவ மையது
முரணிக ரெனவிரு முறைமைய தென்ப.

௪௧. வாக்கியம் பதம்பொருள் காட்சிமூ வகைத்தே.

௪௨. வாக்கியப் பொருளிரண் டற்கா ரோபம்
புனைதல் வாக்கியப் பொருட்காட்சி யென்ப.

௪௩. ஒன்ற னியன்மற் றொன்றிடை யேற்றிடல்
பதப்பொரு ளென்னப் பாத்தனர் புலவர்.

௪௪. நற்பொரு டீப்பொரு ளவிதுமிவ் விரண்டனு
ளொன்றைச் செய்கையி னுணர்த்தல் பொருளே.

௪௫. ஓதிய பொருள்களி லொன்றுயர் வுடைத்தென்
றறைவது வேற்றுமை யணியெனப் படுமே.

௪௬. சீரியோ ருண்மகிழ் செயுமுட னிகழ்வை
யுரைப்பது தனியுட னிகழ்ச்சி யென்ப.

௪௭. புகழ்பொரு ளிலையொரு பொருளின் மையினு
லிழிவுயர் வுறச்சொல லின்மை நவிற்சி.

௪௮. அடைமொழி யொப்புமை யாற்றலி னல்பொருட்
செய்தி விளக்கப் புகழ்பொருட் செய்தியைச்
சிலேடை பொதுவடை யெனுமிரு திறத்தினுந்
தோன்றக் கூறல் சுருங்கச் சொலலே.

௪௯. கருத்தொடு பொருந்தடை கருத்துடை யணியே.

௫0. கருத்தொடு விசேடியங் காட்டுத லடைகொளி.

௫௧. பல்பொரு டருமொருபல் பதங்கள் புணர்த்துச்
சொல்வது பல்பொருட் சொற்றொட ரணியது
புனைவுளி புனைவிலி யிருமைமூ வகைத்தே.

௫௨. புனைவிலி தன்னைப் புனையுந் தொடர்பாற்
புகழ்பொருள் புலப்படல் புனைவிலி புகழ்ச்சி
யொப்புமை பொதுமை சிறப்பே காரணங்
காரிய மெனவைந் தாகு மதுவே.

சந்திராலோகமூலம்.

௫௩. புனைவுளி யான்விழை புகழ்பொரு டோன்றல்
புனைவுளி விளைவெனப் புகன்றனர் புலவர்.

௫௪. நினைத்த பொருளை நேரிற் புகலாது
மற்றொரு திறத்தான் வழங்குதல் வஞ்சனை
தனறு னிட்ட சாதனை யென்றிரு
பெற்றிய தென்ப பிறிதி னவிற்சி.

௫௫. பழிப்பிற் புகழ்ச்சி புகழ்ச்சியிற் பழிப்பு
புகழ்ச்சியிற் புகழ்ச்சி யெனமுப் பாலாய்ப்
போந்தது வஞ்சப் புகழ்ச்சி யாகும்.

௫௬. நிந்தையா னிந்தை நேர்படல் வஞ்சப்
பழிப்பென நூலோர் பகர்ந்தன ரென்ப.

௫௭. ஒழிப்பின் வேறா யுவப்பமை தொனிரு
மறைப்பைக் கூறன் மறையணி யாமே.

௫௮. அதுவே, இயம்பிய பொருளை யேதுவின் மறுத்தல்
மறுப்பினை நீத்து மற்றொரு பொருடா
னுடம்படு சொல்லான மறுப்பை யுணர்த்த
லெனமுத் திறத்த தென்மனார் புலவர்.

௫௯. கருதுமோ ரிடத்தவாய்க் காரிய காரணம்
ஏலாத் தரும மிரண்டன் மேலுந்
தோன்றி யழியும் பகைமை தொடுத்து
மொழித லென்ப முரண்விளை தழிவே.

௬௦. உலகறி காரண மொன்று மின்றிக்
காரியம் பிறத்தலுங் காரணவிய றொடர்
பிரண்டிலொன் றெஞ்சி யிருப்பக் காரியம்
பிறத்தலுங் காரியம் பிறத்தற் காந்தடை
யுள்ள தாக வதுதா னுதித்தலுங்
[illegible]ண மல்லா மற்றொரு கருத்தாற்
காரியம் பிறத்தலுங் கடும்பகைக் காரணந்
தன்னிற் காரியந் தழைத்தலுங் காரிய
நின்றதிற் காரண நிலாவலு மெனவாறு
பெற்றிய தாகும் பிறிதா ராய்ச்சி.

௬௧. எஞ்சாக் காரண மிருப்பக் காரியம்
பிறவா தறுகா ரணவா ராய்ச்சி.

௬௨. காரிய மருமையாக் காட்டல்கூ டாமை.

௬௩. காரண மோரிடத் திருப்பக் காரியம்
மற்றோ ரிடத்தின் மருவன் மாறி
ஓரிடஞ் செய்தற குரியதை மற்றோ
ரிடத்தி லியற்ற லியற்றப புக்கதற்
காகாப் பகையொன் றாகக் கோட
லெனமூன் றாந்தொடர் பின்மை யணியே.

௬௪. பொருந்தாத் தகையில் பொருள்களைப் பொருத்தலுங்
காரண மதிற்பகைக் காரியம் பிறத்தலும
ஒருவினை தொடங்கி யனிட்ட முறுதல்
மிட்டா நிட்ட மிரண்டு மடைத
லிட்டமடை யாமை யெனுமூ வகையொடு
தருமுப் பாலாத் தகுதி யின்மை.

௬௫. தகுமிரு பொருட்டொடர் சாற்றுதல் காரியங்
[illegible]
[illegible]
[illegible] கதி

௬௬. கருதியோர் பயனைக் காட்டா ததற்குப
பலகலா முயற்சி பண்ணுதல் வியப்பே.

௬௭. ஆதார வாதேய மிரண்டனு ளொன்றைப்
பெரிதிற் பெரிதெனப் பேசுதல் பெருமை.

௬௮. ஆதே யத்தினு மாதார மதனைச்
சிறிதிற் சிறிதாச் செப்புதல் சிறுமை.

௬௯. ஒன்றற் கொன்றே யுதவலந் யோந்யம்.

௭௰. நிலையின் றாதேய நிகழக் கொடுத்தல்
ஏற்றதோர் பொருள்பல விடங்களி னிற்பக்
காட்டுதல் சிறிய காரியஞ் செய்வான்

MAHAMAHOPADHYAYA Dr. U. V. SWAMINATHAIYAR LIBRARY TIRUVANMIYUR. MADRAS-41

தொடங்கிலே றருவினை தோற்றுதன் முன்னுற
நிகழ்வது சிறப்பு நிலையணி யென்ப.

௭௧. ஒருகா ரியத்தி னுலகறி காரண
மதன்பகைக் காரிய காரண மாக்குதல்
தொழிலொன் றற்குத் துணையெனக் கொண்ட
பொருளைப் பகைத்தொழிற் கருவி யாக்கல்
ஒருதொழி லமைப்பா னொருவ னுள்ளிய
பொருளாற் பிறன்பகை வினைநனி பொருத்தலென்
றாகுமூ வகைத்தே மற்றதற் காக்கல்.

௭௨. பின்பி னாகப் பேசும் பொருட்கு
முன்முன் னாக மொழிய வருஉ மவை
காரண மாகவுங் காரிய மாகவும்
வழங்குவ காரண மாலை யென்ப.

௭௩. முன்னது போல்வரு முன்னவை பின்னவை
யடைசொ லாக வடைகொளி யாக
வழங்குத லொற்றை மணிமாலை யணியே.

௭௪. தீவகத் தொடுமுன் செப்பிய வேகா
வளிதனைச் சார்த்தன் மாலை விளக்கே.

௭௫. ஒன்றற் கொன்றுமென் மேலுயர் விழிவுக்
குணத்தா லுயர்வு குறிப்பது மேன்மே
லுயர்ச்சி யணியென் றுரைத்தனர் புலவர்.

௭௬. சிறந்த முறையே செறிப்படப் பொருளைக்
குறித்த னிரனிறை யெனக்கூ றுவரே.

௭௭. பல்லிடங் களினும் படர வொருபொருள்
புகறலோர் வயிற்பல் பொருள்சென் றடைய
நெறியிற் கூறன் முறையிற் படர்ச்சி.

௭௮. இழிவின் றுயர்வுறன் மாற்று நிலையே.

௭௯. ஓரிடத் திலதென வொழித்தொரு பொருளை

யுண்டென மற்றோ ருழிநிய மித்த
லொழித்துக் காட்டென் றுணர்ந்தனர் கொளலே.

௮௦. நேர்வலி கொளுமிரு நிலையினை விகற்பித்
துரைத்த லுறழ்ச்சி யணியா குமமே.

௮௧. இகலின் றொருபொழு திசையுட பொருளின்
குழுவைக் குறித்தலுங் கூடுபல் காரணந்
தம்மிற் காரியஞ் சாற்றலுங் கூட்டம்.

௮௨. வினைமுதற் கேற்ற வினைகளை முறைப்பட
விளம்பல் வினைமுதல் விளக்கணி யாமே.

௮௩. ஒருவன் செய்தற் குறும காரிய
மற்றொரு காரண வழிவரு முதவியின்
முடித லெளிதின் முடிபணி யென்ப

௮௪. வன்பகை யன்றி மற்றதன் றுணைமேல்
விசயங் கோடல் விறலகோ ளணியே.

௮௫. பொருளொன் றுரைக்கத் தண்டா பூபிகை
வழக்கான் மற்றொரு வண்பொரு டோன்றல்
தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பே றணியே.

௮௬. மன்னிய பொருளை வாக்கியார்த் தத்தி
னாயினும் பதார்த்தத் தாயினு மிரண்டி
னாயினு நாட்டற் கமைவது தொடர்நிலைச்
செய்யுட் குறியெனச் செப்பினர் புலவர்.

௮௭. பொதுவாற் சிறப்புஞ் சிறப்பாற் பொதுவும்
புகறல் வேற்றுப் பொருள்வைப் பணியே.

௮௮. சிறப்பினை நாட்டப் பொதுவுமப் பொதுவினை
நீட்டு நிறுத்த பேரொரு சிறப்பும்
வகுத்துக் கூறல் மலர்ச்சி யணியே.

௮௯. மிகுதிக் காரண மேவாத தனைக்
கருவி யாக்கல் கற்றோர் நவிற்சி.

௧௯௦. இவ்வா றுயி ரீது மெனவொரு
காரிய முடிவைக் கருதலுய்த் துணர்வே.

௧௯௧. பொருளைப் பொய்ம்மை யாக்க மற்றொரு
பொய்ப்பொருள் புனைதல் பொய்த்தற் குறிப்பே.

௧௯௨. வருணிய மடைகொளி யாக வருத்துப்
புகழும் பொருட்டொடர் போலும் பொருணிலை
வருணிப் பதனை வனப்புநிலை யென்ப.

௧௯௩. விரும்பிய வினைமுயல் வின்றி முடிதலும்
விழைபொரு டன்னின மிகுபொரு ளடைதலும்
முபாய முயற்சியிற் பயனே யுறுதலு
மெனமுத் திறத்த தின்ப வணியே.

௧௯௪. விழைபொருட் கியற்றும் வினையே வேறு
தொடர்பகைப் பொருட்டா றன்ப வணியே.

௧௯௫. ஒன்றன் குணகுற் றங்களா னொன்றற்
கனையவை சொல்லக மலர்ச்சி மற்றஃ
துறுகுணங் குற்ற முறழ்நால் வகைத்தே.

௧௯௬. குற்றங் குணங்களான் மற்றொன் றற்கவை
யுளவா காமை போதுத லிகழ்ச்சி
யிருவகை யாகவஃ தியையு மென்ப.

௧௯௭. குற்றங் குணந்தாக் கண்டு மற்றது
விரும்பிக் கூறல் வேண்ட லணியே.

௧௯௮. குணங்குறை மாறிக் கூறுவ திலேசம்.

௧௯௯. புகழ்பொரு ளுணர்த்தப் புகழுஞ் சொற்களாற்
கூர்ந்தறி பொருளைக் கூறல தறிநிலை.

௨௦௦. முன்னிய பொருளை முன்பின் முறையின்
வழுவா துரைத்த லரதன மாலை.

௨௦௧. ஒருபொரு டன்னியல் பொழிந்து பிறிதியல்
கோடல் பிறிதின் குணம்பெற லணியே

க0உ. ஒன்றுமற் றொன்றி னுறுகுணம் பெறினு
மீட்டுந் தன்குண மேவலும் விகாரமலி
தடையினு முன்னிலை யமைதலு மென்று
தொல்லுருப் பெறலணி சொல்லிரு வகைத்தே.

க0௩. தன்னொடு சார்பிறி தின்னியல் பெறாமை
பிறிதின் குணமெனப் பேசினர் புலவர்.

க0௪. தன்னுடை யியற்கைத் தன்மைமற் றொன்றின்
சார்பான் மிக்குற றன்குண மிகையே.

க0௫. பொதுவியல் பானிரு பொருட்கு வேற்றுமை
தோற்றா ததனைச் சொல்லன் மறைவணி.

க0௬. ஒப்பி னிருபொருட் குயர்வு தோன்றாமை
பொதுமை யணியெனப் புகன்றனர் புலவர்.

க0எ. பொதுக்குணத் தொன்றும் பொருளிரண் டற்கோர்
ஏதுவான் வேற்றுமை யியம்பன் மறையாமை.

க0அ. ஒப்பிற் பொதுமை யுறும்பொரு ளிரண்டற்
குயர்வொரு காரணத் துதித்தல் சிறப்பே.

க0௯. ஒருகருத் துள்ளுற வுரைப்பது மறைப்பிலா
வினாவொன் றற்கது வெவிடை பலவாம்
வினாவிற் கொருவிடை விளம்பல் வியப்பிறை.

கக0. கருதிய பிறன்கோள் கண்டு குறிநிலைச்
செய்கையி னிகழ்த்துஞ் செப்பே நுட்பம்.

ககக. மறைசெய லறிந்த மாட்சி தோன்றக்
குறிநிலைச் செய்கை கொண்டுமற் றதனைக்
காட்சியின் விரித்தல் கரவுவெளிப் படுப்பே.

ககஉ. ஒருகா ரணத்தா னுதித்த சத்துவ
குணத்தைப் பிறிதோர் காரணங் கூறி
மறைத்து மொழிதல் வஞ்ச நவிற்சி.

௧௧௩. குறித்தொரு பொருளைக் கூறக் குறியது
மற்றொரு பொருண்மேல் வழங்கல் குறிப்பு
நவிற்சி யணியென நாட்டினர் புலவர்.

௧௧௪. சிலேடையான் மறைத்துச் செப்பும் பொருளை
விண்டு மொழிதல் வெளிப்படை நவிற்சி.

௧௧௫. உட்கோண் மறைத்தற் குன்னிப் பிறரைச்
செயலான் வஞ்சனை செய்தலே யுத்தி.

௧௧௬. உயர்ந்தோ ராட்சியி னுற்றசொற் றழுவன்
மன்னிய வுலக வழக்கு நவிற்சி.

௧௧௭. மற்றொரு பொருளையவ் வழக்குச் சொல்லே
வாய்ப்பக் கோடல் வல்லோர் நவிற்சி.

௧௧௮. ஒருவரோர் பொருளறி வுறுதற் கோதிய
சொற்குவே றொருவன் சூழ்ந்து சிலேடையின்
எடுத்தன் முதலிய விசைவிகா ரத்தின்
மற்றொரு பொருடரன் மடக்குத னவிற்சி.

௧௧௯. மேவிய சாதி வினைகள நியற்கைத
தன்மை யுரைப்பது தன்மை நவிற்சி.

௧௨0. இறபபி னெதிர்வி னியன்றதை யாங்கே
நிகழ்வ தாகக னிகழ்வி னவிறசி.

௧௨௧. செல்வ மிகுதியை யாதல் செபபுறு
மருங்கதை புகழ்பொருட் கங்கமா யாதல்
கூறுவது வீறு கோளணி யென்ப.

௧௨௨. வியப்பும் பொய்ம்மையு மேவத் திறலகொடை
முதலிய புகழ்தன் மிகுதி நவிற்சி.

௧௨௩. அறைந்த பெயர்ச்சொற் காற்றலின் மற்றொரு
பொருள்வருத் துரைத்தல் பிரிநிலை நவிற்சி.

௧௨௪. வெளிப்படை யாகி மேவிய கருத்தொடு
பொருந்து நீக்கம் புகல்வது விலக்கே.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

௧௨. வெளிப்படைப் பொருளின் விதியொரு கருத்தொடு
மேவி வருதல் விதியணி யென்ப.

௧௨௩. காரணங் காரியத் தோடு சார்த்தலும்
காரிய காரண வொற்றுமை காண்டலும
என்றிரு வகைத்தா மேது வணியே.

முற்றும்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS 41

6648

நெல்

பொது:—இவ்வுலகை ரக்ஷிப்பது தான்ய வகைகளே. தான்ய வகைகளுள் மிகச்சிறந்ததும் தென்னிந்தியாவில் தோன்றுமெட்டு மிகுதியாக [illegible] இந்த நெல்லேயாம்.

ஆதியில் நெல்விளைவது இந்தியாவுக்குமட்டுமே உரிமையாயிருந்தது. பின்பு இந்தியாவினின்றுதான் ஜபபான், அமெரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, இங்கிலாண்ட் முதலிய அந்நிய நாடுகட்குப் பரவுவதாயிற்று. ஆயினும், தற்காலம் நம் இந்தியாவைப் பார்க்கினும் அவ் அந்நிய நாட்டார் இவ்விஷயத்தில் கண்ணுங்கருத்துமாக உழைத்து மிகத்தேர்ச்சியடைந்துள்ளார்கள். நம் நாட்டாரோ ஒன்றிலுங்கவனியாமல் மேற்போக்காகவே நெல் சாகுபடி செய்கின்றனர். உழுவதும், விதைப்பதும் களையெடுப்பதும் தண்ணீர்கட்டுவதும் காப்பதுமாகிய இவ்வைந்துவகைத் தொழில்களைச் சாதாரணமாகச் செய்து வருகின்றார்களன்றி நன்கு கவனித்துச் செய்வதில்லை.

> "ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபின்
> நீரினு நன்றதன் காப்பு."

என்ற திருக்குறளுரையில் பரிமேலழகரும் இவ்வைந்துவகைத் தொழிலைக்கூறினர். தமிழ்ப்புராணங்களில் நாட்டுவளங்கூறுமிடத்து மருதநிலவருணனையில் நெல்விளைவின் பெருக்கமும் விளைவிக்குந் தன்மையும் பலவாறாக எடுத்துக்கூறக் காண்கிறோம்.

---

* இவ்வியாசம், மதுரை டிஸ்திரிக்கட்டு அக்கிரிகல்ஜரால் சபையாரால் திறக்கப்பட்ட கால்நடைக்காட்சி வருஷோத்ஸவக்கூட்டத்தில், டிஸ்டிரிக்கட்டு மாஜிஸ்டிரேட் கனம்-பிரையண்ட், எம். ஏ., ஐ. சி. எஸ்., துரையவர்கள் அக்கிராசனத்தின்கீழ் வாசிக்கப்பெற்றது.

பண்டைக்காலத்தில் கால இயல்பாலும் நிலவளத்காலும் உழைப்புவகையாலும் இத்தானியம் மிக வியக்கத்தக்கவாறு நம் நாட்டில் விளைந்து வந்தது. புராணங்களில் நெல் கரும்பைப்போலிருந்ததென்பர். "நெற்கரும்பெனக் கரும்பெலா நெடுங்கமுகென்ன" எனவும், "கரும்பல்ல நெல்லென்ன" எனவும் வருவனவாம். இதுமட்டோ! சங்கநூல்களில் ஒன்றாகிய மதுரைக்காஞ்சியில் (247) "களிறுமாய்க்குங்கதிர்க் கழனி" என்று கூறுவர். யானைகள் நடுவேவந்தால் அவை மறையும்படி யானையுயரத்திலும் மிக்குயர்ந்துள்ள நெற்பயிரையுடைய வயல் என்பது இதன்பொருள். இவ்வாறு சிறப்புறப் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்த இந்தத்தானியத்தின் பெருமையோ கடவுளோடொக்கக் கூறத்தக்கது. புறநானூறு (186)-வது கவியில், "நெல்லுமுயிரன்றே நீருமுயிரன்றே" என்றவிடத்து, "உயிரையாக்குவன நெல்லும் நீரும்" என்பர் நச்சினார்க்கினியர். இவ்வாறு நம்முன்னோர்களாற் புகழ்ந்து போற்றப்பட்ட நெல் விவசாயத்தைப்பற்றி நன்றாக ஆராய்ந்து நாளுக்குநாள் அபிவிர்த்தியாகச் செய்வது தேசக்ஷேமத்திற்கு இன்றியமையாததென்பது எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய விஷயமேயாம்.

நெல்வகை:—நம் நாடே நெல்லினில் பிரசித்திபெற்றதாயினும் வகைகள் அதிகப்பட்டிருக்கவில்லை. இவ்வுலகத்தில் தற்போது 1400-வகை நெல் இருப்பதாக விவசாயமுறை நூல்களிற்றேர்ந்த பண்டிதர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இலங்கைத்தீவில் 160-வகையும் ஜப்பானில் 580-வகையும் இருக்கின்றனவாம். நம் இராஜதானியில் எங்காவது ஓரிடத்தில் எல்லாவகை நெல்களையும் சேர்த்துவைத்து அந்தந்த நெல்லினையும் முறைகளையும் எழுதி வெளியிட்டால் மிகவும் அனுகூலமாயிருக்கும். தஞ்சைஜில்லா விவசாயசங்கத்தார் நம் சென்னை ராஜதானியிற் கிடைத்த 163-வகை நெல்சேர்த்து வைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ரோமபுரிப் பொருட்காட்சிச்சாலையில் பலதேயங்களிலிருந்து தருவித்த 347-வகைநெல் இருப்பதாக அறிகிறோம்.

பெயர்வகை.—இதன்பெயர் பெரும்பாலும் காரணம்பற்றிவந்தனவேயாம். சிறுபான்மை இடுகுறியாகவுமிருக்கின்றன. பெயர்கள் சிலவருமாறு.

குறுவை.	சம்பா.
அறுபதாங்குறுவை	வெற்றிலைச்சம்பா
கருங்குறுவை	பக்கிரிச்சம்பா
செங்குறுவை	சிவப்புச்சம்பா
வாற்குறுவை	கம்பன்சம்பா
கோணக்குறுவை	வாசனைச்சம்பா
மொட்டைகுறுவை	மல்லிச்சம்பா
அன்னதானகுறுவை	சின்னச்சம்பா
	இச்சிலிச்சம்பா
கார்.	ஈர்க்குச்சம்பா
	சீரகச்சம்பா
செங்கார்	கட்டைச்சம்பா
கருங்கார்	முத்துச்சம்பா
மணற்கார்	பனிக்காட்டுச்சம்பா
கருத்தக்கார்	கொத்துமல்லிச்சம்பா
சண்டிக்கார்	பொன்கமபிச்சம்பா
சிறுமணியன்	கருடன்சம்பா
மிளகி	மிளகுசம்பா
பெருநெல்	சடைச்சம்பா
செம்பாளை	கைவிரிச்சம்பா
குத்தாளை	தங்கச்சம்பா
காட்டுக்குத்தாளை	வாடஞ்சம்பா

முதலிய பலபெயருண்டு.

நிலம்:—நெல்விளைவுக்குரிய நிலம நீர்வளமிக்க மருதநிலமேயென்பது நம் முன்னோர்கொள்கை. தற்கால அனுபவத்திலே இன்ன நிலந்தான் நெற்பயிருக்கு ஏற்றதென்று ஒரு வரையறை செய்யக்கூ

டாததாயிருக்கிறது. எல்லா நிலங்களிலும் நெல் சாகுபடியாகின்றது. ஜலமும் உரமும் இருந்தாற்போதும். களரிலும் விளைவிக்கலாம். கல் நிறைந்த தரையிலும் விளைவிக்கலாம். நெற்பயிரின்வேர் வெகுநுட்பமானது. ஆதலால் அவ்வேர் மண்ணுக்குள் தாராளமாகப்படரும்படி மண் நயமாயிருக்கவேண்டும். அஃதாவது இளக்கமுள்ளதாகவேண்டும். கடினப்பட்டிருந்தால் வேர் அதனையூடுருவிச் செல்லாதாகையால் வளர்ச்சியும் பலனுங்குறையும். குறுவை சண்டிக்கார் சடைச்சம்பா முதலியன மூத்துப்பேட்டை வகையராவிடங்களில் களரான நிலத்தில் நன்றாகவிளைகின்றன. நம மதுரை ஜில்லாவின் பலபாகங்களில் களரானநிலத்தில வெள்ளைக்கட்டை, உவருண்டான் முதலியவகை நெல்விளைகின்றன "உவருண்டான" என்றபெயரே அது உவர்நிலத்தில விளைவதென்பதைக் காட்டுகின்றதல்லவா? "எந்நாளு முவர்நிலத்தெ னென்முளைவித திடினுமவிளைவெய்திடாது" என்பார் வில்லிபுத்தூரார். இவர்விளைவெய்திடாதென்றது சம்பாமுதலிய விலையுயர்ந்த நெல்லைக்குறிப்பிடுங்காற் பொருந்துமேயன்றி உவருண்டான் முதலிய நெல்லைககுறிப்பிட்டால் பொருத்தமுறாது.

மழை:—"மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை" என்றபடி நெற்பயிருக்கு மழையின் உதவியே முக்கிய ஆதாரம். மற்றபயிர்கள் எல்லாவற்றினும் நெற்பயிருக்கு ஜலம் அதிகம்வேண்டும். ஆனதுபற்றியே கிணற்றிறைவைபுன்செய்களில பெருமபாலும நெல் சாகுபடி செய்யப்படுவதில்லை. காவிரி தாமிரபர்ணிபோன்ற ஜீவநதிபாய்ச்சலுள்ளவிடங்களில் தான் நெல்விளைவு அதிகம். பல இடங்களில் மழைகாலத்துவரும் ஜலத்தைக குளங்களிற்கட்டிவைத்து நீர்பாய்ச்சி விளைவிக்கப்படுகிறது மழை அதிகமாகப்பெய்கிற மலைப்புறநாடுகளிலோ புன்செய்ப்பயிராகவே நெல்விளைகிறது. மலையாளம் இலாகா பாலக்காடுமுதலிய இடங்களிலும் இமயமலைச்சாரற் பிரதேசங்களிலும் நெல்லை விதைத்துவிட்டால் பின்பு நீர்பாய்ச்சவேண்டுமென்ற சங்கடமிலலாமல் மழையின் உதவியால தானே விளைந்துவிடுகிறது. இவ்விடங்களில் உழவர்கட்குச் சங்கடமேயில்லை. நெல்விளைவுக்கு ஆதாரமாகிய மழையே இதன்கெடுதிக்குமாதாரமாகும். விதைத்தவுடன் மழைபெய்தால் விதை நன்றாய்முளையாது. பூவுண்

டாகும் சமயம் மழைபெய்தால் தாது ஜலத்திற்போய்விடும். நெல்மணி திரட்சியின்றிப் பதரேயதிகப்படும். அறுக்கும்போது மழைபெய்தால் நெல் உதிர்ந்துபோகும். அறுவடைக்கு ஆளுங்கிடையாது; களம் சேர்க்கக் கஷ்டமதிகம். ஆகவே வேண்டும்போது பெய்தும் வேண்டாக்கால் பெய்யாமலும் மலையாளம் இமயமலை இப்பக்கங்களில் மழையே நெற்பயிரை ரக்ஷிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதனாலன்றோ, "கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே - யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை" என்றருளினார் செந்நாப்போதார். இக்குறளில், "கெடுப்பதூஉம்" என்பதற்குப் பரிமேலழகர், "பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதூஉம்" எனப்பொருள்கூறியுள்ளார். ஆனால் வேண்டும்போது பெய்தும் வேண்டாக்கால் பெய்யாமலும் நின்று உலகை ரட்சிக்கவேண்டியிருக்கிறது மழையேயாதலின், "கெடுப்பதூஉம்" என்றதற்கு "பெய்யாது நின்றும், அதிகமாகப் பெய்தும் கெடுப்பதூஉம்" எனப்பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.

பட்டம்:—ஒவ்வொரு மாகாணங்களிலும் மழைபெய்யும் பருவகாலத்துக்கேற்ப இன்னகாலந்தான் நெல்விதைப்புக்கு ஏற்றதென்று கொள்வார்கள். நம் நாடுகளில் ஆனி, ஆடி மாதங்களே முதற்தரமான பட்டமாம். ஆவணி மாதம் இரண்டாந்தரமே. ஆனி, ஆடி மாதங்களில் நன்றாக உழுது புழுதியாக்கி விதைத்துவிட்டால் ஒரு மாதம்வரை மழையில்லாதிருந்து பிந்திப்பெய்தாலும் முன்விதைத்த நெல் அனைத்தும் முளைத்துவிடும். காலந்தவறிய விதைப்புப் பயன்படாது. இதனாற்றான், "பட்டம் தப்பினால் நட்டம்" என்று பழமொழி வழங்குவதாயிற்று. பயிருக்கு உழவு, உரம், நீர் இவைகளைப்போலவே பட்டமும் அவசியம் வேண்டியதொன்றேயாம். இதன் அருமையுணர்ந்த ஔவையாரென்ற மூதாட்டியார் "பருவத்தே பயிர்செய்" என்றருளினர்.

உழவு:—கிருஷித்தொழிலில் முதன்மையானது உழவு தொழிலேயாம். சரியானபடி உழவுசெய்துள்ள நிலம் அதிகப்பலனைக்கொடுக்கும். அநேக இடங்களில் 4-அங்குல ஆழம் உழுதால் போதுமென்று நினைக்கிறார்கள். இது பிசகு. கடப்பை, கர்நூல், பல்லாரி,

மைசூர் முதலிய நாடுகளில் குறைந்தது ஆறு அங்குலம்வரை உழுகிறார்கள். இத்தலிதேயத்திலோ 12-அங்குலம்வரை உழுகிறார்கள். நம்முன்னோர்கள் ஆழமாக உழவேண்டுமென்று நன்கு தெரிந்திருப்பதை, "அகல உழுவதை ஆழ உழு" என்ற பழமொழியால் நன்கு தெரியலாம். ஆழமாக உழுதால் மண் குழம்பாயிளகியிருக்கும். இத்துடன் எருமுதலிய உரமும் கலந்திருக்குமானால் மிகவும் சிலாக்கியமே. கடினமான மண் ஆயினும் வருஷாவருஷம் தழையும் உழவும் அதிகப்பட்டால் மிருதுவாகும். மணமிருதுவானால் நெற்பயிரின் வேர் தாராளமாகச் செல்லும். நீர்வற்றிக்காய்ந்த காலத்தும் காய்ச்சலைத் தாங்கும்படி அடியிலுள்ள ஈரம் பயிருக்கு உணவாகும். ஆழமாக உழாதநிலத்தில் அடிமண் கடினமாயிருப்பதால் பயிரின் வேர் அதிக ஆழத்திற்போகாது. அப்போது கொஞ்சம் நீர் குறைந்து காய்ச்சல் ஏற்பட்டால் சீக்கிரத்திற் பயிர்கருகிப்போகும். நன்செய நிலத்திற்கு 8-உழவுவேண்டுமென்கிறார்கள். நன்செய்நிலம் சேறாகியிருப்பதால் உழவுக்கு எருமைகடாக்களே ஏற்றனவென்பார்கள். எருதுகள் பலமுள்ளவையானால் மட்டுமே இவ்வுழவு செவ்வையாக நடக்கும். தூங்கலான மாடுகளைக்கொண்டு உழுவது பயன்படாது. வியவசாயிகட்கு உழவுகாலத்திற்றான் சிரத்தையதிகம வேண்டும். இதுபற்றியல்லவா, "உழுகிறகாலத்தில் ஊர்வழிபோனவன் அறுக்கிற காலத்தில் ஆள் தேடிப் பயனில்லை" என்று பழமொழி வழங்குவதாயிற்று. நம்மை ஆதரித்துவரும் கா நுண்யகவர்ன்மெண்டாரவர்கள் ஏற்படுத்திய அக்கரிகல்ச்சரல (Agricultural) முறையை நன்றாய் அறிந்து ஆங்கிலேயர் கண்டுபிடித்த புதிய ஏர்களால் உழுவது அதிகசிரமமின்றிப் பயனுதவும்.

உரம்:—நிலத்தின் சத்தினாலேயே நெல்விளைகின்றதால் ஒருதரம் விளைந்தபின்பு அந்நிலத்தின்சத்து குறைகின்றது. ஆனதால் மறுதரம் விளைவதற்கு அந்நிலத்திற் சத்துண்டாகும்படி உரம்போட வேண்டியது மிக அவசியம். நம் நாட்டிற் சாதாரணமாக ஆட்டெரு மாட்டெரு கொழிஞ்சி ஆவிரை முதலிய தழைகள் சாம்பல் முதலியவற்றை யுபயோகப்படுத்துகிறோம். இவைகளிலெல்லாம் எருவே மிகச்சிறந்த உரமாகும். மாட்டுத்தொழுவங்களினருகே காலைந்து

அடி பள்ளந்தோண்டித் தினமும் விழுகிற சாணி குப்பை கூளம் சாம்பல் முதலிய கழிவுபதார்த்தங்களை அப்பள்ளத்தில் போட்டுவர வேண்டும். இவ்வாறு பலமாதவரை சேர்ந்தபின் வேண்டும்போது நன்செய்க்கு உரமாகப்போட அதனாற்சத்து அதிகமுண்டு. ஆடு கிடைமறிப்பது அதன் மூத்திரத்தின் உபயோகத்தைக்கருதியே. ஆட்டு எருவைவிட அதன் மூத்திரமே உபயோகமதிகம். மழைவருவதற்கு முந்தியே ஆடு கிடைமறிக்கவேண்டும். மழை வந்துவிட்டால் தரை சேறாகிவிடும். அப்போது கிடைமறித்தால் முடியாது. உழவுக்குப்பின் கொழிஞ்சிமுதலிய பலவகைத் தழைகளையும் வயலில் போட்டு மிதித்துவைக்கவேண்டும். இவைகளெல்லாம் மண்ணின்கடினத்தை நீக்கி இளகச்செய்கின்றதுடன் மண்ணுக்குச்சத்தும் கொடுக்கின்றன. எலும்புத்தூள் பிண்ணாக்கு முதலியனவும் சிரேஷ்டமே.

ஜப்பானியர் சுண்ணாம்பை உரமாக உபயோகிப்பதுண்டு. இது மிகவும் கெடுதியைத் தரும். நாளடைவில மண்ணையிறுகச்செய்து விளைவைக் குறைத்துவிடும். நம் நாட்டில் இக்க வழக்கமில்லாததுடன் தழை எருமுதலியவைகளையே உபயோகப்படுத்துவது ஆதிமுதல் வழக்கம். மாங்கனீஸ் சத்து நெல்விளைவை ஜப்பானியர் மிகவிருத்தி செய்கின்றார்கள். சீமையில் வண்ணான் சலவைசெய்த கழிவுபதார்த்தங்களை இந்தச்சத்துநெல்லுக்கு உரமாகப்போடுகிறார்கள். இக்கனுதன உரம மாங்கனீஸ் ஸல்பேட் மாங்கனீஸ் குளோரைட் இருவிதமாகும். இன்னும் அவித்த எலும்பு, எலும்புப்பொடி, எலும்புச் சாம்பல் பொடாஸியம் பாஸ்பரேட் முதலியபலவும் அவர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள்.

பர்மா ஜப்பான் இடங்களில் உரம்போடுகிறமுறையை நாம் கையாளுவதேயில்லை. அவர்கள் போடும் உரத்தின் பலத்தாற்றான் புட்டரிசி நெல் என்னும் மிகச்சத்துள்ள நெல் அவ்விடங்களில் விளைகின்றது. அந்த நெல்லரிசி மிகுந்த சத்தைக்கொடுக்கிறது. சென்னையில் நசுவானபெண்களுக்கு இதைவேகவைத்துக்கொடுத்தால் தேகபலம் அதிகப்படும் என்று பெரும்பாலும் உபயோகிக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் உழுந்தைத்திரித்து மாவாக்கிக் கழிக்கிண்டிப்போடுவார்கள்.

உரம்போடுவதின் நன்மையறிந்தல்லவா திருவள்ளுவர் "ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல்" என்று கூறியருளினார்.

விதையும் விதைப்பும்:— "விதையொன்றுபோடச் சுரையொன்று முளைக்குமா" என்பது பழமொழி. இதனால் விதை எவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்கிறதோ அதற்குத்தக்கபடியே பலனுண்டு. நம் நாட்டில் முதலில்வரும் தலையடி நெல்லையே விதைக்கு எடுத்துக்காய வைப்பது சகஜம். ஆயினும் இவ்விஷயமாகக் கவனிக்கவேண்டியன பலவிஷயமுண்டு. நல்ல நெல்லுடன் மட்டைநெல் கலந்திருப்பது நிதர்சனமே. இதனால் விளைந்து நஷ்டமுண்டாகும். இதற்குக் காரணம் நெல்லடிக்குங் களங்கள் விசாலமில்லாததால் பலவகை நெல் ஒன்றோடொன்று கலந்துவிடும். அவ்விதையை விதைப்பதால் கலந்தே வளர்கின்றது. தவிரவும் நல்ல நெல் ஆறுமாதத்தில் விளையும். மட்டைநெல்களோ மூன்றுமாதமுதல் கதிராகும். இப்படியான கதிர்கள் உதிர்ந்து பூமியில் தங்கி அடுத்தவருஷம் நல்ல நெல்லுடன்கூட முளைக்கும். இக்கெடுதியை நீக்கவே முந்தி முதிர்ந்த கதிர்களைப்பிடுங்கிவிடுவதுண்டு. இதற்கு மட்டைபொறுக்கல் என்றுபெயர். சில ஜில்லாக்களில் நல்ல நெற்கதிரை விதைக்காகத்தனியே பிடுங்கியெடுத்து வேண்டுமளவு சேர்த்துவைத்து விதைக்கு உபயோகப்படுத்துவார்கள். இப்படிச் சிலவு நஷ்டம் செய்தால் மட்டைகலப்பது தொலையும். இவ்வாறு செய்வது முதலிரண்டு மூன்று வருஷங்கட்குச் சிரமமேயாயினும் பின்பு இதனால் லாபம் அதிகமாம். விலையதிகமாக விற்கலாம். உணவிற்கும் பொருத்தமாம். இவ்வாறு மட்டை நீக்கினும் விதைநெல் மிகமுற்றாமல் கொஞ்சம் பசுங்காயாயிருக்கும் போதே அறுத்து இரண்டு மூன்று காய்ச்சல்போட்டுப் பதமாக எடுத்துவைக்கவேண்டும். காய்ச்சல்போடுவதில் கவனம் அதிகம் வேண்டும். மணியைப்பிரித்துப்பார்த்தால் அரிசியின் ஒருபக்கம் பால் சுருங்கியிருக்கவேண்டும். இதற்குப்பால் ஒதுங்கும் பக்குவமென்று பெயர். அதிகமாய்க்காய்ந்தால் அரிசி வெடிப்பாகி முளைக்கும் சக்தியைப்பெறாது. ஈரமாயிருந்தால் மடித்துப்போம். இவ்வாறு மிகக்காயாமலும் ஈரமில்லாமலும் பக்குவம்பார்த்து எடுத்துக் காற்றோட்டமுள்ள இடத்தில் அந்துவிழாதபடி பந்தோபஸ்துச்செய்யவேண்டும்.

"ஆயிரநெல்லுக்கோரந்து":— என்றபடி அந்துவிழுமேயானால் நெல் ஒன்றுக் குழுதவாதுபோகும். நெல்லுடன் வேப்பிலையையும் புங்க இலையையும் கலந்துவைத்தால் அந்துவராது. நெல்விதைக் கோட்டையின்மேல் ஒரு கலசத்தில் ஜலம்விட்டுவைத்தால் அந்துமுழுதும் அந்த ஜலத்திலவிழுந்து மடியும். இவ்வாறு பாதுகாத்துவரவேண்டும். அதிகக்கொழுமையான நிலத்திலும் கொழுமையற்ற நிலத்திலும் விளையும் நெல் விதைக்குதவாதென்றும் நடுத்தரமான நிலத்தில்விளையும் நெல்லே விதைக்குபயோகமானதென்றும் ஜப்பானியர் கருதுகின்றனர்.

விதையைக் கவனிப்பதுபோலவே விதைப்பைப்பற்றிக்கவனிக்கவேண்டியனவும் பலவுண்டு. மிகநெருக்கமில்லாமலும் மிக இடைவெளியின்றியும் விதைக்கவேண்டும். விதையை நனைத்து முளைகிளம்பச்செய்து விதைப்பதுமுண்டு. முளைதோன்றியவுடன் விதைத்துவிடவேண்டும். முளைசற்று அதிகம் வெளிப்பட்டால் எடுப்பதிலும் விதைப்பதிலும் முளைமுறிவுபடும். நம் நாடுகளில் கையினாலே விதைப்பதைத்தவிர வேறுகருவிகளால் விதைக்கும் வழக்கத்தைக் காணவில்லை. பெரும்பாலும் நெருக்கமாகவே விதைக்கின்றார்கள். நந்தியா, கர்நூல் முதலியவிடங்களில் "கோர்று" என்னுமொருவித கலப்பையால் சால்சாலாக விதைக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கராவுக்கு 20 படி விதையே போதுமானதாகவிருக்கிறது. கர்நூலில் 6-அங்குலம் சந்துவிட்டு விதைக்கிறார்கள். சீனவிலோ செடி 1-க்கு 6-அங்குல தூரமும் வரிசை 1-க்கு 13 முதல் 18-அங்குல தூரமுமிருக்கும். செங்கற்பட்டில் இக்கலப்பையால் 4-அங்குலதூரத்தில் விதையிடும்படி செய்துவைத்திருக்கிறார்கள். நிலத்தை மிகவும் கொழுமைப்படுத்தும் அமெரிக்காவிலோ செடி 1-க்கு 5-அங்குலதூரமும் வரிசை 1-க்கு 18-அங்குல தூரமுமிருக்கும்படி விதைக்கிறார்கள். நிலத்தின் கொழுமைக்குத்தக்கபடி செடிகள் தூரமாக இருப்பதைக்கவனிக்கவேண்டும். சீன, ஜப்பான்தேசங்களில் விதையை உப்பு ஜலத்திற் கொட்டி மிதக்கிறவைகளை யெடுத்துவிட்டு அமிழ்ந்த நெல்லையே விதைப்பது எப்போதும் வழக்கம். ஒரு பக்காப்படி ஜலத்துக்கு 10-பலம் உப்புவிதங்கலந்து வேண்டிய அளவு விதையைப்போட்டு

பிறப்பனைத்தள்ளவேண்டுமென்று ரசாயனசாஸ்திரமூலமாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். ஜப்பானியர் இவ்வாறு செய்யாமல் விதைப்பதேயில்லை. மேலும் தாய்ச்செடியில் விளைந்தநெல் விதை 1-க்கு 17-கதிர்கள் தோன்றும்படி விளைந்ததென்றும், விளைக்கதிரில்வந்த நடுராசி நெல்விதை 1-க்கு 21-கதிர் தோன்றும்படி விளைந்ததாகவும், கணுக்களில் தோன்றியநெல் விதைக்கு உதவாதென்றும் பதினாறுவருஷம் பரீட்சைசெய்து கண்டிருப்பதாக ஜப்பானியர் கூறுகின்றனர். நம் நாட்டிலோ இவ்வாறான பரீட்சையாராய்ச்சியே கிடையாது. நாமும் நமநாட்டின் சீதோஷ்ணமுதலியவற்றைக் கவனித்து வியவசாய விஷயமான ஆராய்ச்சியும் பரீட்சையும் செய்யவேண்டியது மிகமுக்கியம். எந்த வர்த்தகமும் வியவசாயத்துக்கு ஈடாகாது. வர்த்தகத்தில் ஒன்றுக்குககால் அரையதிகம கிடைப்பது துர்லபம. அதிகமாகக்கண்டால் ஒன்றுக்கு இரண்டுபங்குகூடக் கிடையாது. "ஒன்றிரண்டாம் வாணிகமில்" என்பதுநம்மவர் கொள்கை. நெல் வியவசாயத்திலோ இவ்விஷயம மிகவும் வியக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது. அமெரிக்காவில் ஒரு நெற்கதிரில 160-நெல் இருக்கின்றன. எந்தத்தொழிலிலும் ஒன்றுக்கு 160-பங்கு லாபம் காண்பது அரிதேயென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ ?

நாற்றும் நடுகையும்:—கைவிதைப்பாக விதைத்துப் பயிராக்குவதிலும் நாற்றுவளர்த்து நடுவதே சிலாக்கியமென்பது எல்லாருக்குந் தெரியும். 10-ஏக்கர் நிலம நடுகைபோடுவதற்கு ஒரு ஏககர்நிலம் நாற்றுப்பாவுவது கோதாவரி முதலிய வடதேசவழக்கம். மதுரை திருநெல்வேலி முதலிய இடங்களில் 15-ஏக்கர் வரையில் நட ஒருஏக்கரே நாற்றுப்பாவுகிறார்கள். நாற்றங்கால்வயலை நன்றாக உழுது கருஞ்சேறாக்கியே நெல்லைநனைத்து வைத்த தொண்ணூறுநாழிகைக்குமேல் முளையதிகம் தோன்றுமுன் விதைககவேண்டும். நாற்றங்கால் பகலில் நீர்வடிந்து காய்ந்து இரவில் நீர் நிறைந்து இருத்தல் நலம். ஆஸ்திரேலியாவில் ஏக்கராவுககு 3-படி விதையும் சீனதேசத்தில் 4-படிவிதையும் அமெரிக்காவில் 10-படிவிதையும் விதைக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி முதலிய தென்பாகங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு அறுபதுபடி [illegible]வரை விதைக்கிறார்கள். ஆனால் நன்றாகத்தான் விளைகிறது.

ஆயினும் சாஸ்திரிலம் வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு ஏக்கர் நிலமாவது ஒவ்வொருபோகத்திலும் பரீட்சைக்காக வைத்து விதைக்குறைவாகவும்மற்றும் பலவகையாகவும் பரீட்சித்துப்பார்க்கவேண்டும். நாற்றங்காலில் அடர்த்தியாகாமல் கலக்கமாகவே விதைக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நாற்றுப் பலமாயிருக்கும். நெருங்கிவந்தால் ஊசிபோலாகும். நெல்வகைக்குத் தக்கபடி விதைத்த நாற்பதுநாள் முதல் அறுபது நாளைக்குள் நாற்றைப்பிடுங்கி நடவேண்டும். நம் நாட்டில் பலநெற்பயிரை ஒன்றாகச்சேர்த்து நடுகிறார்கள். இப்படி நடுவதின் காரணம் ஒரு செடிபோனாலும் ஒருசெடி முளைக்குமென்பதே. இது தக்கதன்று. பலசெடிகள் சேர்ந்து வளர்வதில் வேர்நெருங்கி ஊசிபோல வருவதால் பலன் குறையும். தனித்தனி நாற்றைநடுவதே சிலாக்கியம். இப்படிச்செய்தால் பயிர்விரலளவுபருமனாகும். கிளைகள் அதிகமாகும். கதிர் நன்றாயிருக்கும். நெல்லும் திரட்சியாகும். இப்படி நடுமுன்னமே பரம்படிப்பதும் நல்லது. பரம்படிப்பதால் நிலம் சமதளப்பட்டு எங்கும் ஒரே அளவாக நீர்நிற்கும். இதனாற்றான் "பரம்படியாதநெல்வெள்ளாமை பாழ்வெள்ளாமை" என்பார்கள்.

நீர்பாய்ச்சல்:—நடுகை போட்டபின்பு பகலில் காயவிட்டு இரவில் நீர் நிரப்பிவரவேண்டும். களை பிடுங்கியபின்பு நமது நாடுகளில் இரண்டு அங்குல அளவு நீர் கட்டிவரவேண்டியது. அமெரிக்கர்கள் 6 அங்குலம் ஜலம்நிறைப்பர். நமக்கு அவ்வளவு வேண்டியதில்லையாயினும் இரண்டு அங்குலத்துக்காவது எப்போதும் நீர் இருக்கவேண்டும். கதிர்தோன்றிப் பால்பிடிக்கும்போது கட்டாயம் நீர் கட்டவேண்டும். அப்போது காய்ந்தால் சாவியாகும். பால் பிடித்தபின்பு காய்ச்சல் வந்தாலும் தோஷமில்லை. மற்றப்பயிர்களைவிட நெல்லுக்கு ஜலம் அதிகம் வேண்டுமென்பதே நம்மவர் கொள்கை. ஔவையார் அரசனை வாழ்த்தவேண்டியபோது "வரம்புயர" என்று வாழ்த்தி, வரம்புயர நீருயரும், நீருயர நெல்லுயரும், நெல்லுயரக் குடியுயரும், குடியுயரக் கோனுயரும், கோனுயரக் கோமான் உயர்வான், ஆதலால் வரம்புயர என்றதே ராஜவாழ்த்தாகும் என்றுபொருள்கூறினாராம். இதனால் வரம்பு செவ்வையாகப்போட்டு நீர் கட்டிவரவேண்டுமென்பது தொன்றுதொட்டு நமது கொள்கை. கால்

வாய், குளம் முதலிய பாசனங்களில் இரண்டு அங்குலநீர் போதுமா
னதாயினும் ஊற்றுநிலைவகளில் சற்று அதிகமாகவே நீர் கட்டவே
ண்டும். ஊற்றுநீர்ப் பாசனங்களில் உரம் அதிகமாகப்போடவே
ண்டும். ஆற்றுநீர்ப் பாசனங்களில் புதுவெள்ளத்தில் வண்டல்கல
ந்துவரும். காவிரிப்பாசனத்தில் புதுவெள்ளம் வந்தபோது வயல்
நிறையக்கட்டிவைத்து வடித்துவிட்டால் வயலில் வண்டல்படிந்து
உறைவது தெரியும். இஃதென்ன ஆச்சரியம்! நீர்கலங்கி மண்கலந்
துவருவதே நிதர்சனமாகும். கதிர் அறுப்புக்கு இரண்டுவாரத்துக்கு
முன் முதல் அறுப்புவரை நீர்கட்டாமல் நிலத்தைக் காயவைக்கவே
ண்டும். காய்ந்தால்தான் ஜனங்கள்நின்று அறுவடை வேலைநடத்த
அனுகூலப்படும்.

களையெடுப்பு:—"களை பிடுங்காதபயிர் காற்பயிர்" என்பது பழ
மொழி. நாற்றுநட்டு 15-நாளைக்குமேல் முதற்றரம் களையெடுக்க
வேண்டும். அதன்பின் 30-நாளைக்குமேல் மறுபடி இரண்டாந்தரம்
களையெடுக்கவேண்டும். சிலவிடங்களில் மூன்றாந்தரமும் களையெடு
ப்பதுண்டு. வயலிற்பாயும் நீருடன் களைக்குரிய வித்துக்கள் வந்து
சேர்தலும், பட்சிகளாலும் மற்றும் பலகாரணங்களாலும் களைச்செ
டிகள் முளைக்கின்றன. களையைப் பிடுங்காதுவிட்டால் நெற்பயிருக்
குரிய நீரையும் உரத்தையும், களைப்பயிர் சாப்பிடுவதால், நெல்லுக்
குவேண்டிய நீரும் உரமுங்குறையும். ஒருவனுக்குப்போட்ட உண
வை வேறு ஒருவனுஞ்சேர்ந்து சாப்பிட்டால் ஆகாரபோஷணை கு
றைவது இயல்புதானே. இதுமட்டுமல்ல நெல்வேர் செல்லத்தக்க
இடங்களில் களைவேர் ஊடுருவிப்போவதால் நெல்வேர் தாராளமா
கச்செல்ல இடமில்லாதுபோகும். இவ்வகைக்காரணங்களால் களை
வளரவளரக் களைவதே சிலாக்கியமாகும். நமக்குணவாகும் நெல்
முதலிய தானியப்பயிர்கட்குச் சனியன்போலவரும இச்செடிகட்கு
நம் முதியோர்கள் களையென்று பெயரிட்டது மிக அருமையாயிருக்
கிறது. களையென்றால் நீக்கிவிடு, பிடுங்கு என்றபொருளாம். பிடு
ங்கியெறியவேண்டிய இச்செடிகட்கு இப்பெயர்வைத்த நம்மவர் புத்
திகூர்மை வியக்கத்தக்கதொன்றல்லவா? தமிழ்ப்புராணங்களில் களை
யெடுப்பைப்பற்றி மிக விஸ்தாரமாகவும் வேடிக்கையாகவும் சொல்

விபிருக்கிறார்கள். அவ்விடங்களில் படிக்கப்படிக்க மிக இனிமை தோன்றும். கொட்டைக்கிராந்தி, நீர்முள்ளி, பிரமதண்டி, ஆரை, நாய்க்கடுகு, கோரை, நீர்மேல் நெருப்பு, கொடிப்பாசி, வேப்பம்பாசி, துளிர்ப்பாசி முதலியன வயல்களிற்றோன்றுங் களைகளாம்.

கதிரறுப்பு:—கதிர் நெல்லில் பால்பிடித்து முற்ற பயிர் நிலை கொள்ளாது சாயும. அறுக்கும்படியான காலத்தில் மிகவும் சாக்கிரதைவேண்டும் தாமதப்பட்டால் நஷ்டமாம். அமெரிக்கரும் ஐரோப்பியரும் யந்திரங்களைக்கொண்டே அறுவடைசெய்கிறார்கள். அவ்வாறு நாம் இங்கே செய்யமுடியாது. அந்நாடுகளில் ஒருவயல் சுமார் 5-ஏக்கர்முதல் 20-ஏக்கர்வரையிருக்கும். இதனாலும், புழுதியாகவே அவர்க்ள் விதைப்பதாலும் அவர்கட்கு அவ்வாறு செய்ய இயலும். சிறுவயலும் சேற்றுப்பயிருமாகவிருக்கும் நமது நாடுகளில் ஜனங்களே அறுவடை செய்யவேண்டும். இப்படி அறுக்கும் அரிவாளுக்குப் பன்னரிவாள் என்று பெயர். இப்பக்கங்களில் இந்த அரிவாள் ஒருஅடி நீளம் வளைவாயிருக்கிறது. அநேகவிடங்களில் இரண்டு அடிநீளமுண்டு. நீளம் அதிகப்பட்டிருப்பதே நல்லது. மிகவும் கூர்மையாக இருக்கவேண்டும். வடதேசங்களில் கதிரறுப்பவர்கள் அரிவாளுடன் அதைக்கூர்மைப்படுத்தும்படி தீட்டத்தக்க சாணைக்கல்லும எப்போதுங்கொண்டுபோய் அப்போதப்போது தீட்டிக்கொள்கிறார்களாம் இப்பக்கங்களில், அப்பழக்கமில்லை. கூர்மையாகவிருப்பதற்கேற்ப அறுவடை சீக்கிரமாகும். ஆள்மானம் அதிகமாகாது. நம் நாட்டார்கள் அரிவாள் கூர்மையாகவும் நீளம் அதிகமாகவுமிருக்கும்படி சீர்திருத்தவேண்டியது முதன்மையானது.

களமும் நெல் சேர்ப்பதும்:—கதிர்களைக்கொண்டுவந்து சேர்த்து நெல் சேர்க்க இடம் விசாலமாக அமைக்கவேண்டும். நம்நாடுகளில் போதுமான இடம் களமாகவில்லை. கொஞ்ச இடத்தில் பலர் பலவகைநெற்கதிரைக் கொண்டுவந்துசேர்த்து வேலைநடத்துவதால் ஒருசாதி நெல்லுடன் வேறுசாதி நெல் கலந்துவிடவும் பதர்போகும். தூற்றுதற்குப்போதுமான இடம் வாய்க்காமையால் ஒருவர்பொலி தூற்றுவதில் வரும் குப்பையும் பதரும் மற்றவர் பொலிநெல்லுடன் சேரும்படியாகவும் நேரிடுகிறது. பலஜாதிநெல் கலக்காமல் பாதுகாப்

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

பது குடித்தனத்தாருக்கு மிக நல்லது. விதைநெல்லில் இதுமிக அவசியம் கவனிக்கவேண்டும். மற்றநெல்லிலும் ஒரேஜாதியாயிருந்தால் விலைபெறும். பலஜாதிகலந்தால் விலை குறையும். ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் போதுமானபடி நெல்லடிக்குங்களம் அமைத்துத் தரும்படி நமதுகருணை தங்கிய கவர்ன்மெண்டார் கவனிக்கவேண்டும். நாமும் அவர்களிடம் பிரார்த்திக்கவேண்டும். ஜமீந்தார்கள் பிரபுக்கள் தாங்களே தங்கள் நிலங்களில் களத்துக்குப்போதுமான இடம் விட்டு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இன்னும்வேண்டிய வகைகளிலெல்லாம் ஊன்றியோசித்து வியவசாய முறைநூல்களை யங்கங்கே மாணாக்கர்கள் கற்கும்படி நாமே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நிலம் அதிகமுடையவர்கள் மிகவும் இந்த முறைகளையனுசரித்து வருவது அவசியம். நாம்வியவசாய விதிகளைக்கவனியாமலே வீட்டிலிருந்துகொண்டு பண்ணையாளர்கள் வேலைசெய்துகொடுப்பதைப் பெற்றுவந்தால் தக்கபடி லாபங்கிட்டுவதரிதாகும்.

முடிவுரை.

இன்னும் ஆராய்ச்சிவகையாலும் அனுபவவகையாலும் பலவகையில் நெல் சாகுபடியை விருத்திபடுத்தவேண்டும். நிலம் அதிகமுள்ள மிராசுதார்களே இவ்விஷயத்தில் கவலையெடுத்துக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் குடியானவர்களுக்குங் கற்பித்துவருவது உத்தமம். திருநெல்வேலிஜில்லா சிவகிரிஜமீனில் சூப்ரிண்டெண்டு வேலைபார்த்த மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அ. ராமராவ் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் ஆய்ந்து உழைத்து வியவசாயம் நடத்தியதில் 376-ஏக்கர் நிலத்தில் 1306-ம் பசலியில் 1694-கோட்டைநெல் விளைந்தது. (ஒரு கோட்டையென்பது பட்டணம் பக்காவுக்கு 126-படி) 1313-ம் பசலியில் 2222-கோட்டை விளைந்தது. 306-ம் பசலிமுதல் 313-ம் பசலிவரை விளைவு அதிகரித்தே வந்தது. 8-வருஷத்துக்குள் 528-கோட்டை அதிகம் விளைந்தது. இக்காட்சி நம் வியவசாயிகட்கு ஒரு பிரதமபாடசாலைபோலிருக்கின்றதல்லவா? ஜப்பான்தேசத்து நெற்பயிரில் சரிபாதி எடை வைக்கோலும் சரிபாதி எடை நெல்லுமிருக்கிறதாகவும், அமெரிக்காவில் இரண்டுபங்கு எடை வைக்கோலும் ஒருபங்கு எடை

நெல்லுமிருப்பதாகவும், கடப்பை திருநெல்வேலி முதலிய சில இடங்களில் 4-பங்கு எடை வைக்கோலும், ஒருபங்கு எடை நெல்லுமிருப்பதாகவும், தஞ்சைஜில்லாவில் எட்டுப்பங்கு வைக்கோலும், ஒருபங்கு நெல்லுமிருப்பதாகவும் மற்றும்பல அரியவிஷயங்களும் அக்கிரிகல்ச்சரல் இன்ஸ்பெக்டர் ஸ்ரீமத்-ஜி. இராஜகோபாலநாயுடு அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். தற்காலத்தில் அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் மிகப்பாடுபட்டுத் தேர்ச்சிபெற்றுள்ளார்கள். நாமும் இவ்வாறே முயற்சிசெய்தால் மேன்மை அடைவது நிச்சயம். நாடெங்கும் வாழக்கேடொன்றுமில்லை. எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருளைக்கொண்டு நமது டிஸ்டிரிக்கட்டு (Agricultural Association) என்னும் வியவசாயசங்கமானது நாளுக்குநாள் விருத்தியடைந்து நம் நாடே எல்லா நாடுகளினும் சிறந்த ஒப்பற்ற பலவளங்களும் ஒருங்கே நிறையப்பெற்ற ஒரு நாடாகுக.

முற்றிற்று.

668

இங்ஙனம்,

எம். கே. எம். அப்துல்காதிறு ராவுத்தர்,

Committee Member of the Madura

District Agricultural Association, Madura.

DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS
6648

உ

கடவுள் துணை.

விக்கிரமசோழனுலா.

௧. சீர்தந்த தாமரையாள் கேள்வன் திருவுருவக்
கார்தந்த வுந்திக் கமலத்துப் — பார்தந்த

௨. ஆதிக் கடவுட் டிசைமுகனு மாங்கவன்றன்
காதற் றலைமகனாங் காசிபனு — மேதக்க

௩. மையறு காட்சி மரீசி பயந்தருளுஞ்
செய்ய தனியாழித் தேரோனு — மையல்கூர்

௪. சிந்தனை யாளிற் றழுப்பத் திருந்தரிசன்
மைந்தனை யூர்ந்த முறையோனு — மைந்தடக்

௫. தாவி யுலகளந்த தீங்கறியாப் புல்லாதுகா
கூடிய துலைகொற்றவனு — நீடிய

௬. பாகீரதியைக் கொணர்ந்த மன்னவனும்
போக விராதப் பூபதியும் — பாகத்துக்

௭. கூற்றுவனைப் பாசக்கொண்டு கூற்றுக்குத்
தேற வுயிர்நிறுத்த செம்பியனு — மாறழிந்

௮. தோற்றொழிலி லொளிர்ப முதுபக்கட்
டாழ் வகுத்த தாமதப்புக் — கூடார்தந்

௯. தூங்கு மெயிலெறிந்த சோழனு மேல்கடலில்
வீங்குதிரைக் கடலில் விட்டோனு — மாங்குப்

௧௦. பிலமகளிற் புக்குத்தன் பேரொளியா னாகர்
குலமகளைக் கைப்பிடித்த கோவு — முலகறியக்

௧௧. காக்குஞ் சிறுபுறவுக் காகத் தனிகூர்ந்து
தூக்குந் துலைபுக்க தூயோனு — மேக்குயரக்

௪. "மைந்தனை யூர்ந்தமறவோனும்" — எனவும் பிரதிபேதம்.
௬. "பூபதியு—மாகத்து" — பி - ம்.

*

க௨. கொள்ளுங் குடகக் குவடூ டறுத்திழியத்
தள்ளுந் திரைப்பொன்னி தந்தோனுந் — தெள்ளருவிச்

க௩. சென்னிப் புலியே றிருத்திக் கிரிதிரித்துப்
பொன்னிக் கரைகண்ட பூபதியு — மின்னருளின்

க௪. மேதக்க பொய்கை கவிகொண்டு வில்லவனைப்
பாதத் தளைவிட்ட பார்த்திவனு — மீதெலா

க௫. மெண்கொண்ட தொண்ணூற்றின் மேலு மிருமூன்று
புண்கொண்ட வென்றிப புரவலனுங் — கண்கொண்ட

க௬. கோதிலாத் தேறல் குனிக்குந திருமன்றங்
காதலாற் பொனவேய்ந்த காவலனுந — தூதற்காய்ப்

க௭. பண்டு பகலொன்றி லீரொன் பதுசுரமுங்
கொண்டு மலைநாடு கொண்டோனுந் — தண்டேவிக்

க௮. கங்கா நதியுங் கடாரமுங் கைகொண்டு
சிங்கா தனததிருநத செம்பியனும் — வங்கத்தை

க௯. முற்று முரணடக்கி முழமடிபோய்க கல்யாணி
செற்ற தனியாண்மைச் சேவகனும் — பற்றலரை

௨0. வெப்பத் தடுகளத்து வேழங்க ளாயிரமுங்
கொப்பத தொருகளிற்றாற கொண்டோனு — மப்பழநூல்

௨க. பாடரவத் தென்னரங்க மேயாற்குப் பன்மணியா
லாடரவப பாயலமைத்தோனுங் — கூடலார்

௨௨. சங்கமத்துக் கொள்ளுந தனிப்பரணிக் கெண்ணிறந்த
துங்கமத யானை துணித்தோனு — மங்கவன்பின்

௨௩. காவல் புரிந்தவனி காத்தோனு மென்றிவர்கள்
பூவலய முற்றும புரந்ததற்பின் — மேவலர்தஞ்

௨௪. சேலைத் துரநது சிலையைத தடிநதிருகாற்
சாலைக் களமறுத்த தண்டினான் — மேலைக

௨௫. கடல்கொண்டு கொங்கணமுங் கன்னடமுங் கைக்கொண்
டடல்கொண்ட மாராட் டரசை — யுடலை

௨௬. பிறக்கி வடவரையே யெல்லையாத் தொல்லை
மறக்கலியுஞ் சுங்கமு மாற்றி — யறத்திகிரி

க௮. "கைவரக், கங்கா புரிபுரந்த கற்பகமும்" — எனவும் பி-ம்.
௨௫. "அடல்கொண் டமரா டரசை" — எனவும் பி-ம்.

...SWAMINATHAIYAR LI...
...UVANMIYUR, MADRAS

௨௭. வாரித் திகிரி வலமாக வந்தளிக்கு
மாரிற் பொலிதோ ளபயற்குப்—பாரிளங்கத்

௨௮. தோன்றியகோன் விக்கிரம சோழன் றொடைத்தும்பை
மூன்று முரச முகின்முழங்க—நோன்றலைய

௨௯. மும்மைப் புவனம் புரக்க முடிகவித்துச்
செம்மைத் தனிக்கோ றிசையளப்பத்—தம்முன்

௩0. விடவுட் படுத்த விழுக்கவிகை யெட்டுக்
கடவுட் களிறு கவிப்பச்—சுடர்சேர்

௩௧. இணைத்தார் மகுட மிறக்கி யரசர்
துணைத்தா ளபிடேகஞ் சூட்டப்—பணைத்தேறு

௩௨. நீரேழி யேழு நிலவாழி யேழுந்தன்
பேராழி யொன்றாற் பொதுநீக்கிச்—சீராரு

௩௩. மேய திகிரி வரிமேகலைபல்குற்
றாய நிலமடந்தை தோள்களினுஞ்—சாயலி

௩௪. னேனை யுலகங்க ளேழுந் தனித்துடைய
கோதில் குலமங்கை கொங்கையினும்—போதில்

௩௫. நிறைகின்ற செல்வி நெடுங்கண் களினு
முறைகின்ற நாளி லொருநா—ளுறைகழற்கா

௩௬. றென்னர் திறையளந்த முத்திற் சிலம்பூண்டு
தென்னர் மலையாரச் சேறணிந்து—தென்னர்

௩௭. வரவிட்ட தென்ற லடிவருட வாட்கண்
பொரவிட்ட பேராயம் போற்ற—விரவிட்ட

௩௮. சித்திலப் பந்தர்க்கீழ் நீணிலாப் பாயன்மேற்
றொத்தலர் மாலைத் துணைத்தோளு—மைத்தடங்

௩௯. கண்ணு முலையும் பெரிய களியன்ன
மெண்ணு முலகங்க ளேழுடைய—பெண்ணணங்கு

௪0. பெய்த மலரோதிப் பெண்சக்ர வர்த்தியுட
னெய்திய பள்ளி யினிதெழுந்து—பொய்யாத

௪௧. பொன்னிப் புதுமஞ் சனமாடிப் பூசுரர்கைக்
கன்னித் தளிரறுகின் காப்பணிந்து—முன்னை

---

௨௯. "முடிசூடித்"—பி-ம்.

௪௨. மறைக்கொழுந்தை வெள்ளி மலைக்கொழுந்தை மென்சிற்
பிறைக்கொழுந்தை வைத்த பிரானைக்—கறைக்களத்துச்

௪௩. செக்கர்ப் பனிவிசும்பைத் தெய்வத் தனிச்சுடரை
முக்கட் கனியை முடிவணங்கி—மிக்குயர்ந்த

௪௪. தானத் தொழின்முடித்துச் சாத்துந் தகைமையன
மானக் கலன்கள் வரவருளித்—தேன்மொய்த்துச்

௪௫. சூழு மலர்முகத்துச் சோமா மகளுடனே
தாழு மகரக் குழைதயங்க—வாழும்

௪௬. தடமுலைப் பார்மடந்தை தன்னுடனே தோற்றுஞ்
சுடர்மணிக் கேயூரஞ் சுடரப்—படரும்

௪௭. தணிப்பில் பெருங்கீர்த்தித் தையலுடனே
மணிக்கடகங் கையில் வயங்கப்—பிணிப்பரிய

௪௮. முயங்கு திருவுடனே முந்நீர் கொடுத்த
வயங்கு மணிமார்பின் மல்க—வுயங்கா

௪௯. அருங்கொற்றப் பார்க்கு மணங்கி னுடனே
மருங்கிற் றிருவுடைவா ளொப்பப்—பொருந்திய

௫0. வண்ணப் படிவத் தரும்பே ரணியணிந்து
வண்ணத் தளவில் வனப்பமைத்துத்—தண்ணுமையோன்

௫௧. காமன் சிலைவணக்க வாங்கிய கட்டழகு
தாம முடிவணங்கத் தந்தலைய—காமருபூங்

௫௨. கோலத் தொடுபெயர்ந்து கோயிற் புறநின்ற
காலத் ததிருங் கடாக்களிறு—ஞாலத்துத்

௫௩. தானே முழங்குவ தன்றித் தனையெதிரா
வானே முழங்கினுமவ் வான்றடவி—வாளிற்

௫௪. கணியு மருப்பு மடற்கையு மின்மை
தணியும் யமராச தண்டந்—தனியாப்

௫௫. பரிய பெருங்கோ டிணைத்துப் பணைத்தற்
குரிய தொருதானே யாகிக்—கரிய

ளை ௫௬. மலைக்கோ டிணைத்து மடித்திடியக் குத்துங்
கொலைக்கோட்டு வெங்கால கோப—மலைத்தோட

---

௪௮. "முயங்கா"—பி.ம்.

௭௭. ஆறு மதத்தனவே யாக வுலகத்து
வேறு மதம்பொழியு மேகத்தாற்—கூறொன்றத்

௭௮. தாங்கிப் பொறைபாறு நத்தம் பிடர்நின்றும்
வாங்கிப் பொதுநீக்கி மண்புரந்து—வோங்கிய

௭௯. கொற்றப் புயகிரிரண்டாற் கோமானகளங்கன்
முற்றப் பரித்த தரணியை முன்புதா—முற்ற

௮௦. வருத்த மறந்து துயிறிருந்து வேழம்
பருத்த கடாந்திறந்து பாயப—பெருகத்த

௮௧. துவற்று மதுபான நவிப்பிடிக் கோடி
பவற்றினைப் பாங்கண் டாறி—பியற்றை

௮௨. அளிக்கு மனகமேகமா மூதலா வின்று
களிக்கு மினை வங்குங் காற்று—தெளிதிகழிய

௮௩. வேற்றுப் பலதன மீதிக்குக் கொதித்தபரி
மேற்றுய பொருந்தாமாரினைதுபிலைக—கூற்றுக

௮௪. கருத்து பரிபா வதகின றகளை
பருந்தும பிடிபடிப பெறிக—திருத்தக்க

௮௫. கொற்றமை யாகசிபுறாக குளிர்ந்திரட்டைக
கமறைபக கவரிகளின காலசைப்ப—வொற்றை

௮௬. வெண்குடைநிழல் வெண்கதல மார்ப்பச
செப்பு புறம் நூ சிலம்பப்ப—புலம்பெயர்ந்து

௮௭. . . . . வாவொருங்கச
சேட . . . . கொடி . . . . —சேட்புலத்துத்

௮௮. . . . . . . அருமந் சிங்கள . . . . . தலைக
. . . . —முனைஞ்

௮௯. . . . . கொண்ட பரணி
. . . . . . கொண்ட . . . —பலர்முடிமே

௯௦. லார்க்குங் கழற்கா லபயன் றனதவையுட்
பார்க்குமதி மந்திர பாலகரிற்—போர்க்குத

௯௧. தொடுக்குங் கழற்றுடைப் பாசிலைநெடுஞ் சூடிக்
கொடுத்த புகழ்முனையர் கோனும்—முடிக்கறையுங்

௮௮. "மலைநாட்டார்"—பி-ம்.

எஉ. கங்கரையு மாராட் டரையுங் கலிங்கரையுங்
கொங்கரையு மேனைக் குடகரையுந்—தங்கோன்

எ௩. முனியும் பொழுது முரிபுருவத் தோடு
குனியுஞ் சிலைச்சோழ கோனுஞ்—சனபதிதன்

எச. றேருங் கவசமுஞ் சுற்றமுங் கொற்றப்போர்
வாளும் புலிப்பு மதியமைச்சு—நாளுமா

எரு. மஞ்சைக் கிழித்து வளரும் பெரும்புரிசைக்
கஞ்சத் திருமறைப்போன் கண்ணனும்—வெஞ்சமத்துப்

எசு. புல்லாத மன்னர் புலாலுடம்பைப் பேய்வாங்க
வொல்லாத கூற்ற முயிர்வாங்கப்—புல்லார்தந்

எஎ. தாங்கு மடமகளிர் தத்தங் குழைவாங்க
வாங்கும் வரிசிலைக்கை வாணனும்—வேங்கையினுங்

எஅ. கூடார் விழிஞத்துங் கொல்லத்துங் கொங்கத்து
மோடா விரட்டத்து மொட்டத்து—நாடா

எகூ. தடிபெடுத்து வெவ்வே றரசிரிய வீரக்
கொடியெடுத்த காலிங்கர் கோனுங்—கடியரணச்

அ0. செம்பொற் பதணச் செறியிஞ்சிச் செஞ்சியர்கோன்
கம்பக் களியானைக் காடவனும்—வெம்பிக்

அக. கலக்கிய வஞ்சக் கலியைத்தன் பாரில்
விலக்கிய வேணாடர் வேந்துந்—தலத்தருமம்

அஉ. வாரிக் குமரிமுதல் மந்தா கினியளவும்
பாரித் தவனநந்த பாலனும்—போரரின்

அ௩. முட்டப் பொருதார் மடமண்ணை முன்பதினா
யட்டித்த மாலயானை வத்தவனு—மட்டலெழுக்

அச. காதிக் கருநாடர் கட்டரணங் கட்டழித்த
சேதித் திருநாடர் சேவகனும்—பூதலத்து

அரு. முட்டிய தெவ்வர் சடைகட்ட மொய்கழல
கட்டிய காயானை காவலனு—மொட்டிய

அசு. மான வாசரிரிய வடகலிங்கத்
தானை துணித்த நுலதிகனு—மீனவர்தங்

எரு. "பொழிற்புரிசை"—பி-ம்.
அச. "காதித்திருநாடர்"—பி-ம்.

அஎ. கோட்டாறுங் கொல்லமுங் கொண்ட குடைதளம்பன்
வாட்டார் மதயானை வல்லவனு—போட்டரணக்

அஅ. கொங்கைக் குலைத்துக் குடகக் குவடொடித்த
செங்கைக் களிற்றுத் திகத்தனு—மங்கத்து

அகூ. வல்லவனுங் கோசலனு மாகதனு மாளுவனும்
வில்லவனுங் கோளனு மீனவனும—பல்லவனு

கூ0. மென்னும் பெரும்போ ரிகலவேந்தர் மண்டலிகர்
முன்னு மிருமருங்கு மொய்த்திண்டப—பன்மணிச்

கூக. சோதி வயிர மடர்த்துஞ் சுடர்த்தழையார்
வீதி குறுகுதலு மேலொருநாள்—பாதவத்தோன்

கூஉ. சார்ந்த பொழுதனகன் றன்னை யறிவித்தா
பூந்துவரை யந்தப் புரம்போன்று—வேந்தப

கூங. பாங்குங் கலையல்குற் பாவையரே யானை
புரக்குந் திருநாடு போன்றும்—வரக்குருந்தா

கூச. வனை முனித்தவம் புகொல்ல விகன்மாரன்
சேனை திரண்ட நிரைபோன்றுங—தானைவெ

கூரு. கண்டன் மணற்குன்றத் தன்னகணம்போன்றுங்
கொண்டலின் மின்னுக் குழாம்போன்று—மண்டு

கூசா. திரைதோறுந் தோன்றுந் திருக்குழாம் போன்றும்
வரைதோறுஞ் சோமயிலைகள் போன்றும—விரவினராய்

கூஎ. இந்து நுதலெயாப்ப வெங்கணுங் கண்பரப்பிச்
சிந்தை பரப்பித் தெருவெங்கும—வந்திண்டி

கூஅ. உத்தி சுடர வொளிமணிச் சூட்டெறிப்ப
பத்தி வயிரம் பரந்தெறிப்ப—முத்தி

கூகூ. னிணங்கு மமுதக் கலசங்க ளேந்தி
வணங்கு தலையினராய் வந்து—கணங்கொண்டு

க00 பார்க்குங் கொடுநோக்கு ஞெகிழ்ப்பக் கிஞ்சுகவாய்
கூர்த்த மெயிறுவெறுங் கோளிழைப்ப—வேர்க்க

க0க. வரைகொ ணெடுமாடக் கீணிலையின் மல்கி
யுரக வரமகளி ரொப்பார்—விரல்கவரும்

க00. "பெறுங்கோளிழைப்ப"—பி-ம்.

கoஉ. வீணையும் யாழுங் குழலும் விசும்புறவும்
பாணி பெயர்ப்பப் பதம்பெயர்த்து — சேணுயர்

கoங. மஞ்சிவரும் வெண்பளிக்கு மாடத் திடைநிலையின்
விஞ்சையர் மாதர் வெருவிடைய — ரஞ்சனக்

கoச. கண்ணிற் சிறிது மிமையாது [illegible]
மண்ணிற் பொருந்தா [illegible] — கண்ணென்ற

கoரு. வாடா [illegible] செவ்வி [illegible] கொண்[illegible]
விடா [illegible]

கoசு. [illegible]
பொருகி [illegible] — [illegible]

கoஎ. [illegible] விலாத [illegible]
[illegible] — [illegible]

கoஅ. செய்ய வொரு [illegible]
[illegible]

கoகூ. [illegible]
வேனில [illegible] — [illegible]

ககo. மென் [illegible]
கண்ணிற் கருணைக் கட [illegible] — [illegible]

ககக. ஆதி [illegible]
பாதியே [illegible]

ககஉ. கொங்கை [illegible]
செங்கை [illegible] — [illegible]

பேதை

ககங. வந்து பிறந்து வளர்ந்து [illegible]
கொந்து முடியாக [illegible] — [illegible]

ககச. தோகை தொடாமஞ்ஞை [illegible] போலவும்
வாகை புனைய வளர்கரும்பு — [illegible]

ககரு. பிள்ளை யிளவன்னப் பேடை பிறந்த [illegible]
கிள்ளை பயிலாங் கிளி [illegible] — [illegible]

கoஉ. "பதம்பெயர்த்து—சேணிலா"—பி. ம.
ககச. "தோகைதொடாமஞ்ஞை"—பி-ம்.

௧௧௬. தெரியாப் பெருங்கட் சிறுதேறல் தாயர்
பிரியாப் பருவத்துப் பேதை—பரிவோடு

௧௧௭. பாவையு மாறு மயிலும் பசுங்கிளியும்
பூவையு மன்னமும் பின்போதக்—காவலன்

௧௧௮. பொன்னிப் புகார்முத்தி னம்மனையுந் தென்னுரைக்
கன்னித் திலத்தி னகைக்கழங்குஞ்—சென்னிதன்

௧௧௯. கொற்கைக் குளிர்முத்தின் கோலமணி வல்சியுங்
கற்கைக்கு வேண்டுவன கைப்பற்றிப்—பொற்கொடியார்

௧௨௦. வீதி புகுந்து விளையாடு மெல்லைக்கண்
ஆதி புகம்வர் தடிக்கொள்ள—மேதினிமே

௧௨௧. மூன்று கலிகடிந்த வுத்துங்க துங்கன்றன்
மூன்று முரச முழங்குதலும்—வான்றணைத்

௧௨௨. தாயர் வரவந்து தாயர் தொழுதெழுது
தாயர் மொழிந்தனவே தான்மொழிதாள்—சேயோன்

௧௨௩. படியின் மதியும் பகலவனுங் கோற்கு
முடியி லொருகாலு மூளா—வடிவின்

௧௨௪. மகிழ்ந்து மலரான் மலர்க்கண்ணு நெஞ்ச
நெகிழ்ந்த திருநோக்கி னேரா—முகிழ்ந்து

௧௨௫. சிரிக்குந் திருப்பவளச் செய்யொளியூ டாட
விரிக்குந் திருநிலவின் வீழா—பரிக்கும்

௧௨௬. உலகம் பரவுந் திருப்புருவத் தோடா
திலக முகாம்புயத்திற் சேரா—பலவுங்

௧௨௭. திசையை நெருக்குந் திருத்தோளிற் செல்லா
விசையுந் திருமார்பத் தெய்தா—வசையிலாக்

௧௨௮. கைம்மலரிற் போகா வடிமலரிற் கண்ணுறா
மெய்ம்மலர்ப் பேரொளியின் மீளாரா—வம்மகள்

௧௨௯. கண்ணு மனமுங் கழுநீர்க் குலமுழுது
நண்ணுந் தொடையன்மே னாட்செய்ய—வுண்ணெகிழா

---

௧௧௭. "மானும் பயிலும்"—பி - ம்.

௧௧௯. "முத்த வல்சியுஞ் சோறடவு" எனவும் "பொற்றொடியார்"—எனவும் பி - ம்.

௧௨௧. "உத்துங்கசோழன்"—பி - ம்.

௧௩௦. வம்மின்க ளன்னைமீர் மாலை யிதுவாங்கித்
தம்மின்க ளென்றுரைப்பத் தாயரு—மம்மே

௧௩௧. பெருமானை யஞ்சாதே பெண்ணமுதே யாமே
திருமாலை தாவென்று செல்வேம்—திருமாலை

௧௩௨. யாங்கொள்ளும் வண்ண மெளிதோ வரிதென்னத்
தேங்கொள்ளு மின்சொற் சிறியாளு—மாங்குத்தன்

ல ௧௩௩. மார்பூத்துக் கண்ணினீர் வாரப் பிறர்கொள்ளு
மார்வத்துக் கின்றே படியிட்டாள்—சேர

௧௩௪. விருத்தி மணம்சேர் நிலையோரை யூட்டு
மருத்தி நடுவே யயர்த்தாள்—ஒருத்தி

பெதும்பை.

௧௩௫. மழலை தனது கிளிக்களித்து வாய்த்த
குழலி னிசைகவர்ந்து கொண்டாள்—நிழல்விரவு

௧௩௬. முன்னர் நகைதனது முல்லை கொளமுத்தின்
பின்னர் நகைகொண்ட பெற்றியாள்—கன்னி

௧௩௭. மடநோக்கந் தான்வளர்த்த மானுக்கு விட்டு
விடநோக்க வேலிரண்டு கொண்டாள்—சுடர்நோக்குந்

௧௩௮. தானுடைய மெய்ந்நடக்கந் நன்மா தனிக்களித்து
வானுடைய மின்னுடக்கம் வாங்கினாள்—பூநறும

௧௩௯. பாவைதன் பைங்குர வேந்தப் பசுங்கிளியும
பூவையு மேந்தும பொலிவினாள்—மேவு

௧௪௦. மடநடை யன்னப் பெடைபெறக் கன்னிப்
பிடிநடை பெற்றுப் பெயர்வாள்—சுடர்கனகக்

௧௪௧. கொத்துக் குயின்ற கொடிப்பவள பந்தத்தின்
முத்துப் பொதியுச்சி முச்சியா—ளொத்திறத்தும்

௧௪௨. வீரவேள் போல்வாரை வீட்டி விழுத்தவர்மேன்
மாரவேள் கண்சிவப்ப வாய்சிவப்பாள்—நேரொத்த

---

௧௩௪. "இளையோரை யூட்டி யருத்தி யறவே"—பி - ம்.

௧௩௫. "கொள்வாள்"—பி - ம்.

௧௩௮. "பூநாறும்"—பி - ம்.

௧௪௩. கோங்க முகையனைய கொங்கையா டன்கழுத்தாற்
பூங்கமுகை யிப்போது பொற்பழிப்பாள்—பாங்கியரும்

௧௪௪. தாயரும் போற்றுமே தானே துயிலெழுந்து
பாயல் புடைபெயர்ந்து பையச்சென்—றியாவே

௧௪௫. தளரு மிடையொதுங்கத் தாழுங் குழைத்தாய்
வளரு மொருகுமரி வல்லி—இளருங்

௧௪௬. கொழுந்து மளவிறந்த கொந்துங் கவினி
யெழுந்து கிளைகளிப்ப வேறித—தொழுந்தகைய

௧௪௭. கொங்குடைய பொன்னடாருஞ் சென்னிக் கொழுங்கோங்கின்
பங்குடைய ஏறிப் பணையணைந்—தங்குடைய

௧௪௮. வண்டு முரல மணநாற வைகுவது
கண்டு மகிழ்ந்தேன் கனவிலெனக்—கொண்டு

௧௪௯. வருக வருக மடக்கிள்ளை முத்தந்
தருக தருகவெனத் தாயர்—பெருக

௧௫௦. விரும்பினர் புல்லி விரைய முலைவந்
தரும்பின வாகத் தணங்கே—பெருமபுயங்கள்

௧௫௧. புல்லி விடாத புதுவதுவை சென்னியுடன்
வல்லி பெறுதி யெனவழுத்து—மெல்லை

௧௫௨. யாசனபய னகளங்க னெனகோன்
புரசை மதவரைமேற் போத—முரசங்

௧௫௩. தழங்கு மறுகிற் றமரோடு மோடி
முழங்கு முகினமாட முன்றிற்—கொழுங்கயற்கட்

௧௫௪. பொன்னென வெல்லா மழகும் புனைவதொரு
மின்னென வந்து வெளிபபட்டு—மன்னருயி

௧௫௫. ருண்டாற் றியவேங்கை வைகக வொருதிருக்கைச்
செண்டாற் கிரிதிரித்த சேவகனைத்—தண்டாத

௧௫௬. வேகங் கெடக்கலிவாய் வீழ்ந்தாற்றும் பார்மகளைச்
சோகங் கெடுத்தணைத்த தோளானை—யாகத்துக்

---

௧௪௬. “இளைகளிப்பவேறி”—பி - ம்.

௧௪௯. “தாயர்—விரவி”—பி - ம்.

௧௫௫. “சோகங்கெடுத்தெடுத்த”—பி - ம்.

௧௫௭. கொங்கை பிரியாத வீறுங் கோகனக
மங்கை பிரியாத மார்பனை—பங்கமலக்

௧௫௮. கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ்
செய்ய கரிய திருமாலைத்—தையலுங்

௧௫௯. கண்டகண் வாங்காள் தொழுதுகழ்ந்த கைவிடாள்
மண்டு மனமீட்கு மாறறியாள்—பண்டறியாக்

௧௬௦. காமங் கலக்கக் கலங்கிக் குழல்சரியத்
தாமஞ் சரியத் தனிநின்றாள்—காமவேற்

௧௬௧. சோரனு மீனவனுஞ் சேவிப்பச் செம்பியரில்
வீரனு மவ்வெல்லை விட்டகன்றான்—மாரனுந்

௧௬௨. தக்குத் தகாதாரை யெய்து தரைப்படுத்துப்
புக்குத் தொடைமடக்கிப் போயினான்—மைக்குழல

மங்கை

௧௬௩. மங்கைப் பருவத் தொருத்தி மலர்பொதுளுங்
கங்கைப் புளினக் கனியனையாள்—செங்கோலை

௧௬௪. மன்னனை மன்னர் பிரானை வரோதயனைத்
தென்னனை வானவனைச் செம்பியனை—முன்னொருநாட்

௧௬௫. கண்ட பெதுமைப் பருவத்தே தன்கருத்திற்
கொண்ட பரிவு கடைக்கூட்டப்—புண்டரிகச்

௧௬௬. செய்ய வடிமுதலாச் செம்பொன் முடியளவு
மைய லகல மனத்தெழுதிக்—கையினாற்

௧௬௭. றீட்டுங் கிழியிற் பகற்கண் டிரவெல்லாங்
காட்டுங் கனவு தரக்கண்டு—நாட்டங்கொண்

௧௬௮. டியாதொன்றுங் காணா திருப்பாள் பொருகளிற்றுத்
தாதொன்றுந் தொங்கற் சயதுங்கன்—வீதி

௧௬௯. வருகின்றா னென்று பணியணிக ளியாவுந்
தருகென்றாள் வாங்கித் தரித்தாள்—விரிகோதை

௧௭௦. சூடினாள் பைம்பொற் றுகிலுடுத்தாள் சந்தனச்சே
றாடினா டன்பே ரணியணிந்தாள்—சேடியர்

௧௭௧. காட்டும் படிமக் கலத்துக் கமலத்தை
யோட்டும் வதனத் தொளிமலர்க்கு—கேட்டு

௧௭௨. விடைபோ மனக்கன்போற் வேல்விழிக டாமும்
படைபோய் வருவனபோற் பக்கங்—கடைபோய்

௧௭௩. மறித்து மதர்மதர்த்து வார்கடிப்பு வீக்கி
யெறிக்குங் குழைக்காதிற் கேற்ற—நெறிக்கு

௧௭௪. மணக முதலாக வைம்பாற் படுத்த
வணர்கருங் கூந்தன் மலிர்துங்—கிளர

௧௭௫. வரியன சித்திலத்தி னம்பொற் றொடித்தோள்
பரியன காம்பிற் பணைத்துந்—தெரியற

௧௭௬. சுவடு படுகளபத் தொய்யில்சூழ் கொங்கைக்
குவடு படவெழுசசி கொண்டுந்—திவடர

௧௭௭. மூந்துங் கலையல்குன் மூரித் தடமகன்று
நொந்து மருங்கு லுடங்கியும்—வந்து

௧௭௮. மிடையும் புதுவனப்பு விண்ணோரும் வீழ
வடையுந் தன்றுருக்கண் டஞ்சிக—கொடையனகன்

௧௭௯. பண்டறியு முன்னைப் பருவத் துருவத்துக்
கண்டறியு மவ்வடிவு காண்கிலேன்—பண்டறியு

௧௮௦. முன்னை வடிவு மிழந்தேன் முகநோக்கி
யென்னை யறிகலன்யா னென்செய்கேன்—றன்னை

௧௮௧. வணங்கி வருவ தறிவ னெனவந்
திணங்கு மகளி ரிடைசின்—றணங்கு

௧௮௨. மிறைவ னகளங்க னெங்கோன குமரித்
துறைவ னிருபகுல துங்கன—முறைமையாற்

௧௮௩. காக்குங் கடல்கடைந்த கைமலரு மூந்தியலர்
பூக்கு முலகளந்த பொற்கழலு—நோக்குந

௧௮௪. திருக்கொள்ளு மார்பமுந் தெவ்வேந்த ரெல்லாம
வெருக்கொள்ளு மூரித்தோள் வெற்பு—முருக்கு

௧௮௫. மகரக் குழைக்காது மாதரார் மாமை
நுகரப் புடைபெயரு நோக்குந்—துகிரொளியை

௧௮௬. வெளவிய கோல மணிவாயு மெப்பொழுதுஞ்
செவ்வி யழியாத் திருமுகமு—மெவ்வுருவு

---

௧௭௪. "மலிர்து—மிளிர"—பி - ம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
MADRAS 41

கஅஎ. மாறு படாவண்ண மன்னன் படிவத்து
வேறு படுவனப்பு மெய்விரும்பித் — தேறும்

கஅஅ. பிறையாம் பருவத்துப் பேருவகை யாம்பல்
நிறையா மதிக்கு நெகிழ்ந்தாங் — கிறைவனைக்

கஅகூ. கண்டு மனமு முயிருங் களிப்பளவிற்
கொண்டு பெயர்ந்தது கொல்யானை — பண்டு

ககூ0. நனவு கழியிற் பகற்கண்டு நல்ல
கனவு தரவிரவிற் கண்டு — மனமகிழ்வாள்

ககூக. தீட்ட முடியாத செவ்வி குறிக்கொள்ளும்
வாட்ட முறங்கா மையுநல்க — மீட்டுப்

ககூஉ. பெயர்ந்தா டயர்ந்தம பெருந்தோளா ளயிலவிழ்ந்
தயர்ந்தா ளவணிலையி தப்பாற் — சயநொலைய

மடந்தை.

ககூங. வெந்து வடிவிழந்த காமனை விழிச்செப்பு
வந்து திரண்டனைய வாயினா — ளேந்தமி

ககூச. வேலைக் கடலெழு பொன்னு யுலகொடுக்கும்
காலைக் கடலனைய கட்கடையாள் — ஞாலத்தை

ககூரு. வீட்டி வினைமுடிக்க வெங்காலன் றூதுவர்கள்
கோட்டி யிருக்குங் குவிமுலையாள் — நாட்ட

ககூசு. வடிவின் பருந்தலான் பாரனைப்போன் மேலோர்
முடிவி னுணர்வை முடிப்பாள — கடிதோடிப

ககூஎ. போகா தொழியா திடையென்று போய்முடிய
லாகாமை கைவளர்ந்த மல்குலாள் — பாகாய

ககூஅ. சொல்லி யொருமடந்தை தோழியைத் தோளருந்தப்
புலவி நிலாமுற்ற மேபோயேறி — வலவினாஞ்

ககூகூ. சேடிய ரோடப்ப வகுத்துத் திரள்பந்து
கோடியர் கண்டிருப்பக் கொண்டாடி — யாடிறு

உ00. வென்மாலை நீகொள்வ தியாங்கொள்வ தெங்கோமான்
றன்மாலை வாங்கித் தருகென்று — மின்னனையாள்

கககூ. "கண்டுவப்பக்கொண்டாடி"—பி - ம்.

௨௦௧. வட்டித் தனகமுங் கொங்கையும் வார்தயங்கக்
கட்டிக் கனபந்து கைப்பற்றி—யொட்டிப்

௨௦௨. பொருதிறத்துச் சேடியர்தம் போர்தொலையத் தானே
யிருதிறத்துக் கந்துகமு மேந்திப்—பெரிது

௨௦௩. மழுந்துறு தானத் தவைதன்னைச் சூழ
விழுந்து மெழுந்து மிடைய—வெழுந்துவரி

௨௦௪. சிந்த விசிறு திரையி னுரையூடு
வந்த வனச மகளெய்ப்ப—முந்திய

௨௦௫. செங்காந்த ளங்கை சிவந்துஞ் சிவந்துமென்
றங்காந்து தோளவளைக ளார்ப்பெடுப்ப—தங்க

௨௦௬. ளுடங்கு கொடிமருங்கு னொந்தசைந்த தென்றென்
றடங்கு கலாப மரற்ற—தொடங்கி

௨௦௭. யரிந்த குரலினவா யஞ்சி றடிக்குப்
பரிந்து சிலம்பு புலம்ப—விரிந்தெழுந்த

௨௦௮. கைக்கோ விடைக்கோ கயல மலரடிக்கோ
மைக்கோல வோதியின்மே லவண்டு மங்க—வக்கோதை

௨௦௯. பந்தாடி வென்று பநதி யகலங்கள
சந்தாடு தோள்மாலை தாவென்று—பைந்துகிற்

௨௧௦. றானை பிடித்தலைத்துப் போதிற் றனித்துடைகளிழ்
யானைபோல் வெஞ்சா மரையிரட்ட—சேனை

௨௧௧. மிடைப்ப பவளமு நித்திலமு மின்ன
வடையப் பணிலங்க ளார்ப்ப—புடைபெயர

௨௧௨. வார்ந்து மகர வயமீன் குலமுழுதும்
போந்து மறுகு புடைபெயர—சேர்ந்து

௨௧௩. பதலை முழங்கப் பகடேறி விட்ட
மதலைகண் முன்னா மலிய—விதலைபராய்த்

௨௧௪. தாழுந் தொழிலிற் கிளைபுரக்கத் தண்டடைந்து
வாழும் பரதர் மருங்கிண்ட—வீழுந்திக

௨௧௫. கன்னியு நன்மதையுங் கங்கையுஞ் சிந்துவும
பொன்னியுந் தோயப் புகார்விளங்க—மன்னிய

௨௦௩. "மெழுந்து தானத் திவைதன்னைச்"—பி - ம்.
௨௧௪. "தண்டைந்து வாழும்"—பி - ம்.

௨௧௬. செங்கோற் றியாக சமுத்திர னன்னுதலாள்
தங்கோ மறுகிற் றலைப்பட்டுத்—தங்களி

௨௧௭. லொட்டிய வொட்ட முணராதே தோள்வளையுங்
கட்டிய மேகலையுங் காவாதே—கிட்டித்

௨௧௮. தொழுதா ளயர்ந்தா ளுளங்கினுள் சோர்ந்தா
ளழுதா ளொருதமிய ளானுள்—பழுதிலாக்

௨௧௯. காக்குந் துகிலு மிலங்கு பொலன்கலையும்
போக்கு நிதம்பம் புனைகென்று—வீக்கு

௨௨0. மணிக்கச்சுத் தம்முடைய வான்றாசுங் கொங்கை
பணிக்கக் கடைக்கண்கள் பாரா—வணிக்கமைந்த

௨௨௧. குன்றாத நித்திலக் கோவையும் பொன்னிறத்த
பொன்றாத பட்டும் புனைகென்று—நின்று

௨௨௨. கொடுத்தன கொங்கைகளுங் கொண்டன தானு
மடுத்தனர் தோண்மே லயர்ந்தாள்—கடுத்துக்

௨௨௩. கவரு மனங்களுடன் கைகலந்த தன்றித்
தவரு முதுகிளவித் தாய—ரவரெங்குங்

௨௨௪. கூசினுர் சாந்திற் பனிநீர் குழைத்திழைத்துப்
பூசினு ராலி பொழிந்தொழிந்தார்—வீசினு

௨௨௫. ரிட்டார் நிலவி ளெரந்தென் றலுங்கொணர்ந்து
சுட்டார் குளிரி தொடுதடுத்தார்—விட்டாரோ

௨௨௬. பள்ள மதனிற் படரும பெருமபுனல்போ
லுள்ள முயிரை யுடன்கொண்டு—வள்ளல்பின்

௨௨௭. ஞைதை மறுகி லுடன்போன போக்காலிப்
பேதை நடுவே பிழைத்தொழிந்தாள்—மாதரில்

அரிவை.

௨௨௮. வாரி படுமமுத மொப்பாண் மதுகாஞ்சூழ்
வேரி கமழ்கோதை வேறொருத்தி—நூரித்தேர்த்

௨௨௯. தட்டுஞ் சிறுகப் பெருகு மாகதத்திற்
கட்டுங் கனபொற் கலாபாரம்—பட்டுங்

---

௨௨௨. "அடுத்தன தோண்மேல்"—பி - ம்.

உ௯0. துகிலுங் காப் ச் சடர்பரப்பிக் கைபோ
யகல்கின்ற வல்கு லரிவை—யிகலி

உ௯க. யொருகளி மருங்குகடிக தொன றினைவக தொணரு
நெருக்கிய மாமை நிரமபித—தருகளி

உ௯உ. யிடங்கொண்டு பினைநுக கொடிபொன றிரணடு
குடங்கொண்டு நின்றதெனக கூறத—தடங்கொண்

உ௯௩. டிணைத்துத தத்து [illegible] போறக [illegible]
பிணைநதுக சட புகட்டி [illegible]

உ௯௪. பொரு [illegible]
[illegible]

உ௯௫. [illegible]
[illegible]

உ௯௬. [illegible]
[illegible]

உ௯௭. [illegible]
[illegible]

உ௯௮. [illegible]
[illegible]

உ௯௯. [illegible]
சோ [illegible] சோ

௩௱. [illegible]
[illegible]

௩௱க. [illegible] ரு [illegible]
றுக பெரிய தனிமைகக—[illegible]

௩௱உ. கோனே [illegible]
தானை [illegible] றுக [illegible] போ—பூ [illegible]

௩௱௩. நிணைககையுங் [illegible]
துணைகக [illegible]—[illegible]

௩௱௪. [illegible]
[illegible] சோத்

௩௱௫. யடுக்குங் கனபொற் புகலபோனு தலகுல்
கொடுக்குந் தெருணைஞ்ச கொள்ளா—தெடுக்குங்

௨௪௬. கருப்புச் சிலையனங்கன் கையம்பால் வீழ
நெருப்புக் குருகி நிறைபோ—யிருப்புழிப்

௨௪௭. பாடிய பூவைகளும் பாதுமப பரிவின்றி
யாடிய தோகைகளு மன்பின்றிக்—கூடிய

௨௪௮. கிள்ளைகளுந் தமிழ்க் கிளரு மிளவன்னப்
பிள்ளைகளு மாராளப் பெயர்ந்துபோய்க்—கொள்ளை

௨௪௯. பயக்கு மலர்க்குளவப் பந்தர்ப் படப்பை
நயக்கு மிளமாங்கா நண்ணி—வயக்களிற்று

௨௫௦. மன்னன் குலப்பாவனி [illegible] மாநிதிா
[illegible]—[illegible]னி

௨௫௧. பெருந்தடம் புகாரமைப்ப [illegible] மறா[illegible]
துந்துகா [illegible]—[illegible]ந்திய

௨௫௨. நீக்க தமிலினாகா [illegible]
சொல்லப் [illegible]—[illegible]

௨௫௩. பேரியன [illegible]நைதை பெருதிரா[illegible] கொ[illegible]ளிய
சேரிபுகு சோவி [illegible]எழுந்து—சேரியன்

௨௫௪. தண்டுழாய் மாலை பலகாலுந் தைவந்து
வண்டிகாள வாழுமி [illegible]—தொண்டிக்கோன

௨௫௫. மன்றல் மாலையத்து வாள சனி [illegible]ராய்தனதே
தென்றல [illegible] தெனதி[illegible]—தென்றலர்கோன்

௨௫௬. மன்றத மன்னனை வள[illegible]
முன்னர்ப் பணி[illegible] முழுத துதலு—தனி[illegible]போயப

௨௫௭. பேணுந் திருப்படவு [illegible] பிரியாத
நாணும் பெருநிருப்பா [illegible]—காணுங்கா

௨௫௮. மேலப்ப வெதிர்வ திரளி [illegible]வமவாணி
வாய்ப்ப முகம் கயலாதகாள—போய்ப்பெருத

௨௫௯. மீதா கலல தல வீழ்ந்து[illegible] மேகலையும்
போதா வணணம[illegible]டைபெயர்ந்தாள—சோதி

---

௨௫௪. "தண்டலை வாயப லறுகாலுந் தைவந்து"—எனவும் "தொண்டிைக்கோன்" (தனிச்சீர்) எனவும்—பி.-ம்.

௨௫௮. "போயப்பெயர"—பி.-ம்.

௨௬0. குழைய நடுவொடுக்குங் கொங்கையுந் தோளும்
பழைய படியே பணைத்தாள்—பிழையாத

௨௬௧. பொன்னித் துறைவன் பொலந்தார் பெறத்தகுவார்
தன்னிற் பிறரின்மை சாதித்தாள்—சென்னிக்குப்

௨௬௨. பாரான் முலையாலும் பங்கயத்தா டோளாலும்
வாரா விருப்பு வருவித்தா—ளோரணங்கு

தெரிவை.

௨௬௩. கோது விரவாக் கொழும்பாகு சொற்பதனிற்
போது புலரப் பொலிவெய்தி—மீது

௨௬௪. முயலா லழுங்காப் புழுத்திங்கள் வானிற்
புயலா லழுங்காப் புதுநிலா—வியல்கொண்

௨௬௫. டெழுதாத வோவியமே போன்றெழில் வாய்ந்து
கொழுதாத நறும்பைங்கனை கொந்து—பழுது

௨௬௬. மிருளாத கலாபத் திருநேரணிந்து பெருநாண்
தெருளாத வரிவளைக் கைப்பேதை—பொருளால்

௨௬௭. வருந்தக் கிடைக்கும் பரணிக்கம் பார்க்கு
மருந்தத் தெவிட்டா வமுதம்—திருந்திய

௨௬௮. சோலைப் பசுந்தென்றல் வந்துலவுந்
மாலைப் பொழுதினைத் தன்பட்டத்து—மேவி

௨௬௯. விரிந்த நிலா முன்றில் விழுமகரப் பேழ்வாய்ச்
சொரிந்த பனித்தற்றை நாளைப்—பரிந்துழையோ

௨௭0. பூசிய சாந்தந் தடம்பப் பொதியணி
மூசிய மெல்லமளி முத்துவிரிப்பத்—தேசிகப்

௨௭௧. பேரிசைப் பாண்மகள் பாலைத் திறனிசையினிலு
சோரவிரிந்த பள்ளிக்கண்—ணேரியுங்

௨௭௨. கோழியும் வேணிலும் பூம்பணையுங் கோரமும்
பாழி யயிரா பதமும்—மாழியான்

௨௭௩. சூழிய வாரமும் பாவைபுந்தோனுடித்
காடு திரைத்தெறியுங் காவிரியும்—பாடுகெனக்

---

௨௬0. "நடுவொடுங்க" – பி - ம்.
௨௭௩. "காடுதிரைத்திரைக்குங்" – பி - ம்.

௨௭௪. கனை யியாழெடுத்தான் பாணன் கொடித்தெழுந்த
வேனலரசனுந்தன் வில்லெடுத்தான்—தேனியிர்

௨௭௫. தந்திரி யாழ்ப்பாணன் றைவந்தான் றைவந்தான்
வெந்திறன மாரனுந்தன் வில்லினை—முந்த

௨௭௬. நிறைநரம்பு பண்ணி நிலைதெரிந்தான் பாணன்
திறன்மதனு மம்பு தெரிந்தான்—திறலியொடும்

௨௭௭. பாணனொருபாணி கோத்தான பலகோத்தான்
றாணி தொலையச நளிநறுங்கவள்—மாண

௨௭௮. விசைத்தன பாண னியாழ்ப்பாணி யெய்து
விசைத்தன வேனிலான் பாணி—விசைத்தெழுந்த

௨௭௯. வீணை யிசைபாலோ வேனிலா னம்பாலோ
வாணுதல விழா மதியபங்காச—சேணுலாம

௨௮௦. வாடை யீனைய யனையா நிலந்தனைப்புக
கோடை யிதுவெனவே கூறினாள்—நீடிய

௨௮௧. வானர முனிந்த வனமுல்லைமேல விட்டபானி
நீரை யதுவோ நெருப்பொவா ற—ஞறுமொலாய

௨௮௨. காகதூ துடியை யழிகதுங் கலையாமன
தாகதும பறையெனறே சாறறினாள்—சேகனகதோறும

௨௮௩. வாழ முலகத தெவரு மனங்களிப்ப
வீழ நிலவை வெயிலெனறாள—கோழிககோ

௨௮௪. னெஙகோ னகளங்க னொழுலகுங காக்கினற
செங்கோல கொடுங்கோல் நிலாக்கெனறாள—பங்குல

௨௮௫. புலநது ககோயுய புலயமி(ல) னாஙகுய
பலநப பணிந்த [illegible]—தலகிரிசு

௨௮௬. ழாழிப் புவன [illegible] வுகடபாரான
சூழிக் கடாயா [illegible]—யாழி

௨௮௭. னிழைக்கு மிசை பு [illegible] கைககு மாறற
துழைக்கு முரிதமைய [illegible]—பிழைதனளாய்

௨௮௮. நட்டுங் திகிரி கிரியினை முதுபு [illegible]
கட்டுங் கடவுட் கடாயானை—யெட்டுங்

---

௨௭௫. "தடவத்தான் றைவந்தான்"—பி - ம்.

௨௮௯. தரித்து முலைக் தனிதரித்த கோனைப்
பரிக்கு மயிரா பதமே—செருக்கிப்

௨௯௦. பொருந்த வினையாத போர்க்கலிங்க ரோடி
யிருந்த வடவரைக ளெல்லாந்—திருந்தா

௨௯௧. விதையம் பொருதழித்த விந்தமே போலப
புதைய நடந்த பொருப்பே—சிதையாத்

௨௯௨. திங்கட் குலத்திற்கு தெய்வப் பொதியிற்கு
மங்கப் பழங்குமரி யாற்றிற்கு—தங்கள்

௨௯௩. படிக்கும் பொருநைப் பண்ணைக்கங்கை விழ
விடிக்கு தனியசனி யேறே—கடிப்பமைந்த

௨௯௪. யாம முரசா விழுந்த நிறைநினை
தாம முரசு தரப்பெற்றே—மை

௨௯௫. விடைமணி யோசை விளைத்தசெவிப் புண்ணின்
புடைமணி யோசை புலர்ந்தேனை—நடை பூலே

௨௯௬. லாரு மல்லப்பக்கா லட்ட நனைவெள்ளிம்
மாருப பெருங்காற்றன் பாற்றினேனை—வேறாக்க

௨௯௭. கூறும் பனித்திவலை கொண்டுபோ மென்னுயிர்நீ
வீசு மதத்திவலை யான்மீட்டேன்—மூசிப

௨௯௮. காருலா மோதக் கடல்முழங்க வந்ததுயர்
நேரிலா நீமுழங்க நீங்கினேனை—பேரிவி

௨௯௯. லெனமோ லொருகண் வராந்த விலைலனவலை
நின்மே லொருகண் வார நீங்கினேன்—மின்னாக

௩௦௦. நடைபோக மெல்ல வுறைந்த காதிநீயல மனாலி
புடைபோகப் போதுப பொருமே—விடைபோய்

௩௦௧. பாட்டுக் கடங்கலக்கை யாமற கயிலவாளி
காட்டுக் கடமே கலக்குவாய்—கேட்டருளாய்

௩௦௨. கார்நாறு மின்கடத்து மணிமொழியக் காமனார்
போர்நாணின் மன்மேல் புடைத்துதிர்ப்பாய்—பார்நாதன்

௩௦௩. செங்கைக் கருமமொழியத் தின்கைக் கனக்கனி
வெங்கைக் கரும்பே விருமபுவா—பெங்கட்

---

௨௯௪. (தனிசொ.) "வை"—பி - ம்.

௧0௪. குயிரா யுடலா யுணர்வாய யுளாரு
யயிரா பதமேகி யன்றே—பெயர்ந்து

௧0௫. சிற்கண்டா யென்றிரந்து நின்று துதலாக
விற்கொண்ட பேரிளம்பெண் வேறொருத்தி—சொற்கையும்

பேரிளம்பெண்.

௧0௬. மல்லற் புயத்தான்றன் மால்பானைக் கைபோலக்
கொல்லத் திரண்ட குறங்கினு—ளெல்லையில்

௧0௭. கோடுங் கொலைகுயின்ற சேடன் குருமணிவேய்ந்
தாடும் படமனைய வல்குலாள்—சேடியாய்த்

௧0௮. தம்மை மெலிந்து மிடைகடிந்த தம்பழிக்குக்
கொம்மை முகஞ்சாய்த்த கொங்கையாள்—செம்மை

௧0௯. நிறையு மழகா னிகழ்ந்துச் செய்யா
ஞுறையு மலர்பறிப்பா ளொப்பாள்— [illegible]றைகமழு

௧௧0. மாலை பலபுனைந்து மான்மதச்சேறு சாந்தெழுகி
வேலை தருமுத்த மேதணிந்து—சோலையில்

௧௧௧. மானு மயிலு மனையமடந்தையரும்
தானு மழகு தரவிருப்பத்—தேனிமி

௧௧௨. ரூற விளம்பாளை யுச்சிப பருக [illegible]
தேறல் வழிக்கிழிந்த செவ்விக்கண்—சோரக

௧௧௩. வாக்கி மடனிறைந்து வண்டு ம[illegible]துறைபுக
போக்கி பொருந்தி புகழ்ந்துதர—நோக்கி

௧௧௪. வருந்திச் சி[illegible] வன்றுறையா மலைந்தி
யருந்திய [illegible] லயர்ந்தாள்—பொருந்து

௧௧௫. மயக்கத்து [illegible] துங்க
ளயக்கத் திருக்கனை [illegible]—புயக்கத்து

௧௧௬. மிக்க விழைவு மிதுகளிப்பு மத்துயிலு
மொக்க விகல வுடனெழுந்து—பக்கத்து

௧௧௭. வந்து சுடாத மொருபனிக்கு வார்சுவரிற்
றந்த தனதுகிழ ரூனைக்கிப்—பைந்துகிற்

௧௧௮. காசுகு முல்குற் கலையே கலையாகத்
துாசு புடைபெயர்ந்து தோணெழிந்து—வாசஞ்சேர்

[illegible] பாக்கு தனைமுறைமை
[illegible] சாத்தி வளிசிலந்து—கூடிய

௧௨0. செவ்வாய் விளர்ப்பக் கருக்கண் சிவப்புற
வெவ்வா றுதலும் வெயரரும்ப—விவ்வாறு

௧௨௧. கண்டு மகிழ்ந்த கனவை நனவாகக்
கொண்டு பலர்க்குங் குலாவுதலும்—வண்டுசூழ்

௧௨௨. வெறிக் கமழ்கோதை வேறாகத் தன்மனத்திற்
பூரித்த மெய்யுவகை பொய்யாகப்—பாரித்த

௧௨௩. தாமக் கவிகை நிழற்றச் சயதுங்க
நாமக் கடாக்களிற்று நன்னுதலும்—தேமொழியுங்

௧௨௪. கண்டது கெட்டேன் கனவை நனவாகக்
கொண்டது மாதுசமைச் சோலையே—பண்டிலகிற்

௧௨௫. செய்த தவநெறிநூ லில்லையோ [illegible]
செய்த வந்நோ பிரமனென்று—கைசோர்ந்து

௧௨௬. தேறி யொருகாலுந் தேறாப் பெருமைய
ளேறி யிரண்டா வதுமயங்கி—மாறிமாறு

௧௨௭. சோழியர் தோண்மே லயர்ந்தாளத் தோழியரு
மேழியர் [illegible] பெரியோரு—பாழியாய்

௧௨௮. மாடப் புறாக்குறுகு வஞ்சிகளுங் காஞ்சிகளுங்
கூடற் கருங்கோழிகள் கோயிலே—பாடலர்

௧௨௯. சாந்த திரிசிகை புருடர்டியோ [illegible]
பாரும் புறக்கும் பகலவனோ சோர்மினறிக்

௧௩0. நாற்றுக் குடையொன்று மெட்டுத் திசைவிக்க
வேற்றுக் குலகிரியை மேருவே—போர்த்தொழிலா

௧௩௧. லேனைக் கவிக்கும் [illegible] போரத கொண்ட
தானைத் தியாக சமுத்திரமே—மானப்போ

௧௩௨. ரிப்ப மெழுபொழில வட்டக் கிகலவேந்தர்
செம்பொன் மவுலிச் சிகாமணியே—கம்பமின்

௧௩௩. பாரிற் படுவன பன்மணியு நின்கடல்
வாரிற் படுவன வித்திலமும்—பேரியின்

௧௩௪. வெற்பில் வயிரமும் வேந்தனின் சோணாட்டிற்
பொற்பின் மலிவன பூந்துகிலும்—கற்பணியக்

௩௧௫. தொண்டா யிவடனது சொங்கைக் கொழுங்கனிக்குத்
தண்டா மரையின் றனிச்சிறையும்—பண்டைத்

௩௧௬. துயிலுங் கவர்ந்தநசின் றொல்குலத்து நீங்கள்
பயிலுந் திருநாற் படியே—புயல்வளவ

௩௧௭. மன்னிய தொண்டை வளநாடு வானியும்
பொன்னி வளநாடு பூஞ்சிலையுங்—கன்னித்

௩௧௮. திருநாடு சேருங் குறையறப்பச் செய்தாற்
றருநாண் மடமகளிர் தமமை—யொருநாளவ்

௩௧௯. வேனற் கரசன் விடுமே யவனசினமிப்
பானறக னல்லா ருயிர்ப்பாரமே—யானைக்காற்

௩௨௦. குன்றே யெனத்தகு தரிசா சோழக்கிற மாங்குமணி
யொன்றே புலத்த கொழிபுமே—வென்றிசைய

௩௨௧. கூறி வணங்கி யெமையங் கொளைப்போற்
சீறி பணிந்தல் சிலைவளைப்ப—பாருமிய

௩௨௨. குத்தற் கடாக்களிற மாப்போர பரம கொண்மை பொன்னி
புத்துங்க துங்க னுலா.

கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ்
செய்ய கரிய திருமாலே—வையம்
மளந்தா யகலிடந்தா யாலிலைமேற் பள்ளி
வளர்ந்தாய் தளர்ந்தாளிம் மான.

விக்கிரமசோழனுலா முற்றும்.

...R U.V. S...
TIRUVANMIYUR

---

௩௧௫. "தண்டா சிறையும்"—பி-ம்.

௩௧௬. "செருப்பெயய" பி-ம்.